

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Sebastiani Izquierdo Alcarazensis Societ. Iesv Regii
Senatvs S. Inqvisitionis Hispaniarvm Qvalificatoris, Et
Olim Complvti Sacrae Theologiae Professoris. Opvs
Theologicvm, Iuxta atque ...**

Vbi De Essentia Et Attribvtis Divinis Vbertim Dissertivr ...

Izquierdo, Sebastián

Romae, 1670

Index Rervm Præcipvarvm Hvivs Tomi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77011](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77011)

INDEX RERVM PRAECIPVARVM HVIVS TOMI.

In quo d. Disputationem, q. Quæstionem, n. Numerum,
& p. Paginam designant.

A

Actus.

Vid fit actus in vniuersum.
Quid actus primus. Quid secundus. Et quas illi passiones habeant. Et qualiter scientia per modum actus tum primi, tum secundi detur in Deo. d. 23. q. 2. per totam. p. 5.

De multitudine, & varietate actuum scientiæ diuinae. Vide *Scientia Dei, &c.*

Quid sit libertas actus primi. Quid actus secundi, &c. Vide *Libertas.*

Qualiter inter se differant actus positius, & negatiuus in ordine ad sui causationem, & libertatem. Et qualiter actus negatiuus, siue negatio fit causabilis. d. 30. q. 5. n. 131. p. 220.

Actus primus proximus, quem causa habet ad suos effectus, nequiquam constituitur per principia conseruatiua ipsius causæ titulo talium. d. 30. q. 5. n. 137. p. 222.

Qualiter plerique actus voluntatis creantur suapte essentia sine alligati vnico temporis instanti. d. 30. q. 14. n. 670. p. 327.

Qualiter omnis actus voluntatis debeat pendere ab intellectu. d. 30. q. 14. n. 682. p. 330.

De multitudine, & varietate actuum voluntatis diuinae. Vide *Voluntas Dei.*

Actus conditionatus. Vide *Scientia Dei conditionata. Decretum.*

Actus imperans, & imparatus. Vide *Imperium.*

Actus boni, aut mali, aut indifferentes moraliter. Vide *Moralitas.*

Actus Dei honesti moraliter. Vide *Deus. Voluntas Dei. Moralitas.*

Amicitia.

Vide *Amor.*

Qualiter virtus amicitiae reperitur in Deo. d. 35. q. 3. n. 287. p. 576.

Amor.

Quid sit, & quotuplex. d. 34. q. 2. n. 11. p. 499.

Vtrum in Deo detur amor strictus, & circa quæ bona. d. 34. q. 3. per totam. p. 501.

Quid sit amor amicitiae; quid beneuolentiae, quid concupiscentiae. d. 34. q. 2. n. 21. p. 501.

An omnes isti actus dentur in Deo, & circa quæ obiecta. d. 34. q. 6. per totam. p. 507.

Vtrum amor, quo Deus se amat, sit efficax aliquo modo. d. 34. q. 11. n. 145. p. 523.

Appetitus.

Qualiter reperitur in Deo appetitus innatus.

d. 31. q. 1. n. 10. & 11.

p. 362.

Apprehensio simplex.

Quid sit. Et quotuplex. d. 23. q. 3. n. 73. p. 15.

Qualiter reperitur in Deo. ibid. n. 82. p. 17.

Audacia.

Quid sit. d. 34. q. 2. n. 18. p. 500.

Non datur in Deo. d. 34. q. 5. n. 54. p. 507.

S. Augustinus.

Stare S. Augustinum pro doctrinâ de scientiâ mediâ, & non pro oppositâ Thomistarum, efficaciter haud dubiè probant simul accepta, quæ ex ipso ad rem traduntur. d. 28. q. 6. n. 133. & 134. p. 118. Et rursum à n. 143. p. 120. Et q. 7. tum à n. 197. p. 133. tum à n. 261. p. 148. tum maxime à n. 269. p. 150.

Auxilium.

Vide *Providentia.*

B

Beneficium.

Vide *Providentia.*

Beneuolentia.

Vide *Amor, & Providentia.*

Bonum. Bonitas.

Quid sit bonum. Quid bonitas. Et quotuplex. d. 32. q. 1. n. 1. p. 438.

Obiectum voluntatis est non solum bonum, & malum relatum, sed etiam absolutum. ibid. n. 6. p. 439.

Qualiter voluntas bonum vt tale odio, malumque vt tale amore prosequi possit. ibid. n. 8. p. 440.

In quo genere bonorum reperitur optimum: & qualiter. d. 32. q. 3. n. 55. p. 450.

De necessitate morali Dei ad eligendum optimum. Vide *Voluntas Dei.*

Mundus vniuersus, & quæcunque in illo sunt facta ex primariâ intentione Dei omnino sunt bona in se ipsis, & absque vllâ imperfectione. d. 32. q. 3. n. 115. p. 464.

Bonitas moralis. Vide *Moralitas.*

C

Caramuel.

Singularis sententia Caramuelis circa scientiam conditionatorum contingentium proponitur, & confutatur. d. 28. q. 7. n. 362. p. 170.

Causa.

Quid sit causa libera. Quid necessaria. d. 30. q. 1. per totam. p. 199.

In quibus causis libertas actus primi esse possit.

G G G G G

Et

Index rerum

Et in quibus non. Et in quibus de facto fit. d.30.q.4.per totam p.204.

Vide *Libertas*.

Principia conseruatiua causæ titulo talium neutiquam sunt constitutiua potentie proxime, quam causa habet ad suos effectus. d.30.q.5.n.137. p.222.

Vtrum omnis causa secunda titulo talis egeat per præuium aliquem Dei concursum præmoueri, siue prædeterminari à Deo. d.30.q.9. per totam. p.255.

Vide *Prædeterminatio*.

Quas causas physicas habeat prædeterminatio. d.42. q.2.per. totam p.742.

Quid sit statutum. & certum secundum fidem circa causam moralem prædeterminationis. d.42.q.3. per totam. p.742.

Vtrum ex parte Prædestinati aliqua causa moralis oriunda ex viribus arbitrij integre prædeterminationis, atque adeo primæ gratiæ naturæ indebitæ possit concedi. d.42. q.4. per totam. p.745.

An per opera ex gratiâ facta mereatur quis, aut mereri possit totam suam prædeterminationem. d.42.q.5. per totam. p.755.

Qua ratione Christus Dominus fuerit causa prædeterminationis hominum. d.42. quæst. 6. per totam. p.757.

Et an fuerit causa prædeterminationis nostræ, prout electio est. d.42.q.7. per totam. p.761.

Vtrum aliquis purus homo fuerit, aut potuerit esse causa prædeterminationis alterius. d.42. q.8. per totam. p.764.

An detur aliqua causa, vel ratio ex parte Dei electionis Prædestinatorum. d.42. q.9. per totam. p.765.

De causis reprobationis. Vide *Reprobatio*.

Chymara.

Vide *Impossibile*.

Circumstantia.

Vide *Moralitas*.

Clementia.

Qualiter reperitur in Deo. d.35.q.3.n.301. p.577.

Cognitio.

De cognitione Dei. Vide *Scientia Dei, &c.*

Quid sit cognoscere vnum obiectum in ipsomet. Quid cognoscere vnum in alio. Et quid cognoscere vnum ex alio. d.23.q.7.2 n.161. p.33.

Quomodo cognitio, seu cogitatio retractiua voluntatis ab actu libero simul cum attractiua opposita influat in ipsum actum, priorque natura ipso sit, latè probatur contra Ribaden. d.30.q.15.2 n.704. p.334.

De cognitione requisita, vt moralitas actuum naturæ rationalis euadat libera, & imputabilis. Vide *Moralitas*.

Comprehensio.

Quid sit, siue in quo ea consistat. d.24.q.5.num. 36. p.45.

Quomodo Deus comprehensiuè se cognoscat. ibid. 2 n.37. p.46.

Conceptus.

Quando liceat transferre in Deum conceptum obiectiuum repertum in rebus creatis. d.23.q. 2.n.33. p.7.

Concursus Dei.

Vide *Causa*. *Prædeterminatio*. *Libertas*.

Quam certum sit, qualiterque monstratur, Deum cum omnibus causis secundis immediatè concurrere concursu simultaneo. d.30.q.9. 2 num. 317. p.255.

Deus, & causa secunda per eandem actionem concurrunt ad producendum eundem effectum. ibid. n.326. p.256.

Qualiter id eueniat, aut euenire possit. n.327. & 328. p.257.

Qualiter Deus prouideat causis secundis suum concursum generalem. disp.38. quæst. 3. per totam. p.647.

Vide *Decretum*.

Conditio.

Vide *Obiectum*. *Veritas*. *Propositiio*. *Scientia Dei conditionata*. *Decretum*.

Connexio.

Quid sit. Et quotuplex. d.23.q.6.n.134. p.26.

Qualiter scientia diuina cum suo obiecto connexa sit. d.23.q.9. per totam, & remissiuè. p.38.

Quomodo terminus connexionis ad connexionis existentiam conducatur duobus modis; ob idque conditio disparata respectu eius esse non possit. d.28.q.8.n.411. p.178.

Qualiter per connexionem merè naturalem causa libera necessitari nequeat naturaliter, vti per connexionem metaphysicam necessitatur metaphysicè, & per moralem moraliter. d.30.q.5. n.187. p.231.

Contingens.

De veritatibus obiectiuis contingentibus. d.27. q.1. per totam. p.67.

Quid sit in re contingente, esse præsentem, esse præteritam, & esse futuram. d.27.q.2. per totam. p.68.

De futurorum contingentium determinatà veritate. Vide *Futurum*.

Quoad scientiam diuinam de contingentibus. Vide *Scientia Dei, &c.*

Qualiter omne contingens seu positiuum, seu negatiuum à nullo alicuius causæ liberè debeat esse in sua existentia dependens. d.30.q.18. per totam. p.355.

Negatio respectu vnus mensura temporis potest esse contingens, & necessaria absolute respectu aliarum. Secus ens positiuum. ibid. n. 821. p.356.

Ex hypothesi, quod nulla causa esset libera, nullatenus esset contingens vllus effectus. ibid. n. 824. p.357.

Qualiter libertas diuina sit radix omnis contingentis. ibid. n.825. p.357.

Creatura.

Quot modis creaturæ cognoscantur à Deo. Vide *Scientia Dei, &c.*

D

Decretum.

Quot genera decretorum Dei sint excogitabilia. d.27.q.7.n.81. p.83.

Vtrum Deus cognoscat sua decreta vt absolute futura, aut etiam vt præterita, & qualiter. d. 27.q.9. per totam. p.90.

Qualiter omne futurum aliquo decreto Dei indigeat ad suam veritatem. d.27.q.3.2 n.44. p.75. Et d.28.q.3. num.47. p.201. & q.4. p.102. & p.127. q.7.

Quale est decretum, quod requirunt Thomistæ, vt Deus cognoscat in illo conditionata contingentia. d.28.q.7.n.171. p.127.

Quam reiiciunt tale decretum. n.172. p.127.

Illud omnino esse reiiciendum, ex Scripturâ, & Patribus, ex S.Th. & à ratione latè probatur. ibid. n.174. p.128.

Inconsequenter ad sua principia requirunt Thomistæ.

Præcipuarum.

- mixta decretum Dei absolute existens, ut in illo cognoscat Deus conditionatum contingens. *ibid.* a. n. 243. p. 145.
- Decretum prædeterminatum ne ex parte quidem hypothesis debet, aut potest poni pro cognoscendo contingente conditionato. *ibid.* num. 246. p. 146.
- Nulla alterius generis prædefinitio connectens conditionem cum conditionato est necessaria, ut Deus cognoscat conditionatum contingens. n. 247. p. 146.
- Vtrum Deus cognoscat sua decreta prout conditionate futura. Et qua ratione. d. 38. q. 9. per totam. p. 183.
- Infinita decreta haberet Deus sub datâ aliquâ conditione, quæ absolute non habet. *ibid.* a. num. 437. p. 184.
- Illa omnia, atque etiam, quæ absolute habet, per scientiam conditionatam certissimam cognoscit. *ibid.* a. n. 444. p. 185.
- Per scientiam autem mediam, quæ haberet aut habet sub quavis conditione indifferente seu casuali, seu disparatâ. *ibid.* a. n. 451. p. 186.
- Qualiter constituenda sit libertas decretorû Dei. d. 31. q. 4. per totam tractatur latissime. p. 375.
- Vide *Voluntas Dei.*
- Possibile fuit, Deum pure omittere omnia sua decreta libera. d. 31. q. 5. a. n. 337. p. 428.
- An dentur, vel dari possint in Deo decreta efficacia conditionata ex parte obiecti. Et quid de cæteris actibus ex parte obiecti conditionaris. d. 34. q. 8. per totam. p. 511.
- Decretum conditionatum ex parte obiecti possibile est Deo. *ibid.* a. n. 87. p. 512.
- Deus nihil potest efficaciter, & conditionate decernere, nisi sub conditione possibili, indifferenteque ad existendum, & non existendum. *ibid.* a. n. 100. p. 514.
- Cuius possibilitas etiam moralis debet esse. a. n. 106. p. 516.
- Non omnia obiecta conditionata de conditione possibili possunt decerni a Deo: sed aliqua. Et quæ sint illa. *ibid.* a. n. 107. p. 516.
- Defacto aliqua sunt decreta ab ipso. Sed infinita non sunt decreta. a. n. 116. p. 518.
- Possibilis est Deo velleitas, quæ actus conditionatus est. *ibid.* a. n. 119. p. 518.
- Intra quoduis genus actuum tum prosecutionis, tum fugæ sunt aliqui possibiles Deo ex parte obiecti conditionati. *ibid.* n. 125. p. 519.
- Quid de decretis, alijsque actibus voluntatis Dei ex parte obiecti distinctiuis. d. 34. q. 9. per totam. p. 520.
- Qualiter dentur in Deo decreta distinctiua æquivalenter. Secus formaliter. *ibid.* a. n. 128. p. 520.
- Et quid de alijs actibus. n. 133. p. 521.
- De decretis Dei imperantibus. Vide *Imperium.*
- Qualiter præter decreta diuina duplex ordo, alter intentionis, & alter executionis ponendus sit. d. 36. q. 5. per totam. p. 592.
- Et quam decreta intentionis, quamam verò executionis sint. *ibid.* a. n. 92. p. 593.
- An aliquod decretum collatiuum auxilij, alteriusve constitutum libertatis indifferens ad vtrumvis dari debeat, ut seruetur libertas. d. 38. q. 1. per totam. p. 635.
- Decretum collatiuum auxilij connexum aut cum consensu, aut cum dissensu per se non tollit libertatem. *ibid.* a. n. 8. p. 636.
- Decretum collatiuum auxilij indifferens ad vtrumvis nullatenus est requisitum, ut seruetur libertas. *ibid.* a. n. 10. p. 637.
- Quid de decreto collatiuo auxilij connexo cum carentiâ consensus. *ibid.* a. n. 32. p. 641.
- Quale sit decretum, quo Deus decernit concurrere cum causis secundis, præsertim liberis. d. 38. q. 3. per totam. p. 647.
- Non potest esse antecedens determinatum, & absolutum, illasâ libertate. *ibid.* a. n. 68. p. 648.
- Stando in sententiâ non Connotantium indifferens, & conditionatum esse debet. *ibid.* a. n. 70. p. 649.
- Qualiter iuxta sententiâ Connotantium possit esse determinatum, absolutum, & comitans. *ibid.* a. n. 85. p. 651.
- Præter decreta principiorum, aliquod decretum de actu ipso libero dari debet. n. 92. p. 653.
- Decretum comitans excogitatum a quodam Rectiore tanquam singulare, impossibile, & doctrinæ Societatis aduersum profus reijcitur. *ibid.* a. n. 93. p. 654.
- Quid de decreto concurrenti cum causis necessarijs. *ibid.* a. n. 124. p. 660.
- Decretum prædefinitiuum. Vide *Prædefinitio.*
- Denominatio.*
- Qua ratione cognoscantur a Deo denominationes extrinsecæ, & semiextrinsecæ; atque etiam intrinsecæ sumptæ adiectiue. d. 23. q. 6. num. 159. p. 333.
- Desiderium.*
- Quid sit, & quotuplex. d. 34. q. 2. a. n. 15. p. 499.
- Qualiter affectus desiderij tum efficacis, tum simplicis detur, aut dari possit in Deo. d. 34. q. 5. p. 504.
- Desperatio.*
- Quid sit. d. 34. q. 2. n. 19. p. 500.
- Nullatenus reperitur in Deo. d. 34. q. 7. n. 83. p. 511.
- Determinatio.*
- Vide. *Voluntas, & Prædeterminatio.*
- Deus.*
- De Deo prout sapiente, siue de scientiâ Dei tum generatim tum speciatim sumptâ. Vide *Scientia Dei, &c.*
- De intellectu Dei. Vide *Scientia Dei, &c.*
- In Deo non datur proprius, & specialis conceptus speciei intelligibilis. d. 23. q. 2. a. n. 65. p. 14.
- Neque proprius conceptus habitus intellectiui. *ibid.* a. n. 69. p. 15.
- De intellectu, siue potentiâ intellectuâ Dei. Vide *Potentia.*
- Vtrum in Deo dentur ideæ. Et in quo consistant. Vide *Idea.*
- Qualiter reperiatur in Deo appetitus innatus. d. 31. q. 1. a. n. 10. p. 362.
- Deum esse perfectissimè liberum tum ad causandum, tum ad volendum, certum secundum fidem, & euidens secundum rationem est. d. 31. q. 3. a. n. 53. p. 370.
- Absque indifferentiâ voluntatis diuinæ libertas consistere nequit. *ibid.* a. n. 67. p. 373.
- De fide est, ita esse Deum liberum, ut potuerit nihil creare. a. n. 68. p. 373.
- Qua ratione volitio Dei libera sit. d. 31. q. 4. per totam latissime. p. 375.
- Vide *Voluntas Dei.*
- Qualiter Deus puram omissionem liberam habere possit. d. 31. q. 5. per totam. p. 425.
- Qualiter Deus sit immutabilis quoad actus liberos voluntatis: idque citra libertatis dispensium. d. 31. q. 6. per totam. p. 431.
- Qualiter libertas Dei omnium maxima sit dicenda; vel secus. d. 31. q. 7. per totam. p. 436.
- De

Index rerum

De obiectis voluntatis Dei tum generatim, tum
speciatim consideratis. Vide *Voluntas Dei*.
De actibus voluntatis Dei tum generatim, tum
speciatim consideratis. Vide *Voluntas Dei*.
Qua ratione actus Dei liberi tum interni, tum
externi honesti moraliter sint, d. 35. q. 2. per to-
tam. p. 561.
Vtrum virtutes morales proprie dictae reperian-
tur in Deo. Et quanam illae sint, d. 35. q. 3. per
totam. p. 568.

Discursus.

Quid sit, & quotuplex. Et qualiter non reperitur:
qualiterque reperitur in Deo, d. 33. q. 3. a num.
78. p. 16.

Vide *Scientia Dei, &c.*

Dolor.

Quid sit, d. 34. q. 2. n. 19. p. 500.
Proprie sumptus non reperitur in Deo. d. 34. q. 7.
n. 81. p. 511.

Etsi ei tribuatur translaticio, ibid. n. 82. p. 511.

Dubium.

Dubium, suspicio, formido, coniectatio quali-
ter ad moralitatem actus conducant. Vide
Moralitas.

E

Effectus.

Quae condiciones necessariae sint, vt aliquid dica-
tur esse praedestinationis effectus, d. 43. q. 1. per
totam. p. 768.

Quae bona ordinis naturalis sint effectus praede-
stinationis, d. 43. q. 2. per totam. p. 768.

Vtrum malum, vel permissio eius sit effectus praede-
stinationis, d. 43. q. 3. per totam. p. 770.

De effectibus reprobationis. Vide *Reprobatio*.

Electio.

De electione medij ad finem. Vide *Finis*.

De electione Praedestinatorum ad gloriam. Vide
Praedestinatio. Praedestinati.

Enunciabilia.

Quanam dicantur enunciabilia. Et qualiter co-
gnoscantur a Deo, d. 25. q. 7. per totam. p. 62.

Exemplar.

Vide *Idea*.

F

Falsitas.

Vide *Veritas*.

Finis.

Non solum finis, sed etiam media pertinent ad
voluntatis obiectum, d. 32. q. 1. a n. 15. p. 441.

Qualiter finis, & medium, illiusque intentio, &
huius electio comparenter inter se quoad boni-
tatem, & malitiam moralem, d. 35. q. 1. a n.
162. p. 553.

Quid sit finis. Quid medium. Et quotuplex.
d. 36. q. 1. per totam. p. 579.

Quid sit intentio finis. Quid electio medij. Et
quotuplex, d. 36. q. 2. per totam. p. 580.

Qualiter intentio finis, & electio medij possint,
aut debeant inter se distingui, d. 36. q. 3. per to-
tam. p. 582.

Qualiter possit, aut non possit amari finis, non
amato termino relationis eius, ibid. a num.
25. p. 582.

Qualiter finis vt consequibilis, aut consequendus
per medium amari possit, non amato ipso me-
dio, ibid. a n. 32. p. 583.

Qualiter voluntas non possit amare medium, non
amato fine, ibid. a n. 36. p. 584.

Qualiter possit voluntas ordinare media ad finem,
sue ex intentione finis eligere media, d. 36. q. 4.

per totam.

Quomodo voluntas ex intentione simplici finis
determinata, & absoluta ad quaevis media eli-
genda moueri possit, ibid. a n. 48. p. 585.

Quomodo voluntas per intentionem efficacem
finis determinatam, & absolutam moueri, aut
etiam necessitari possit ad eligenda media, ibid.
a n. 60. p. 587.

Et quid de motione oriunda ab intentione finis
conditionata, ibid. a n. 68. p. 589.

Et quid de motione intentionis distincta,
ibid. a n. 73. p. 589.

Quomodo intentio finis ad nullum actum possit
mouere voluntatem, qui non sit formalis ele-
ctio, ibid. a n. 77. p. 590.

Qualiter intentio finis ad electionem medij remo-
ti immediate mouere possit, ibid. a n. 82. p. 591.

Qualiter inter finem, & media duplex ordo alter
intentionis, & alter executionis ponendus sit,
d. 36. quaest. 85. per totam. Vbi potissimum
de ordinibus intentionis, & executionis in-
ter decreta Dei. p. 592.

Quomodo finis vera, & realis causa sit, d. 36. q.
6. n. 103. p. 593.

Ratio causa in solo fine reperitur. Cognitio au-
tem eius tantum est conditio causandi, ibid. a
n. 104. p. 595.

Quanam sint effectus causa finalis, ibid. a n.
107. p. 496.

In quo consistat eius causalitas, ibid. a n.
110. p. 596.

Qualiter possit vnus finis in alium ordinari. Vel
secus, ibid. a n. 111. p. 596.

De electione inter media aequalia, ibid. n. 115. p. 597.

Quomodo intentio influat in electionem, ibid. n.
116. p. 597.

Qualiter, vt intentio moueat, non debeat cogno-
sci, ibid. n. 117. p. 597.

Quibus agentibus competat agere propter finem.
Et qualiter, ibid. a n. 120. p. 598.

Intentio finis, quantum est ex parte Dei effica-
x, non vero simpliciter, a doctis Recentioribus
excogitata impossibilis est, d. 37. q. 5. a n.
69. p. 611.

Formido.

Vide *Dubium*.

Fortitudo.

Qualiter virtus fortitudinis detur, aut non de-
tur in Deo, d. 35. q. 3. a n. 291. p. 576.

Fuga.

Vide *Oidium*.

Futurum. Futurivio.

Quid sit in quavis re existente, esse praesentem,
esse praeteritam, & esse futuram. Quotuplexque
sit praeteritio, praesentia, & futurivio rerum,
d. 27. q. 2. per totam. p. 668.

Qualiter propositiones absolutae de futuris con-
tingentibus, & earum obiecta veritatem, aut
falsitatem determinatam habeant, d. 27. q. 3. per to-
tam. p. 70.

Quaeris propositio singularis, & absoluta de fu-
turo contingente determinate est vera, aut de-
terminate falsa, ibid. a n. 24. p. 71.

Probabilius est, Aristotelem non sensisse opposi-
tum, ibid. a n. 41. p. 75.

Ad talem veritatem, aut falsitatem constituen-
dam, neque decretum Dei, neque aliud quid-
piam praesens, & determinate conexum cum
futuro requisitum est, ibid. a n. 44. p. 75.

Veritatem obiectivam futuri per tale quid praesens

Præcipuarum.

- sens constitui, proflus est impossibile. *ibid.* à num. 55. p. 78.
- Quid de veritate, & falsitate propositionum vniuersalium de futuro contingente censendum sit. *ibid.* n. 68. p. 80.
- De scientiâ Dei circa futura. Vide *scientiâ Dei, &c.*
- Qualiter futura absoluta sint, aut non sint præsentia physice æternitati Dei. Qualiterque eiusmodi præsentia eorum conducatur, aut non conducatur, ut in se ipsis sciantur à Deo. *disp.* 27. *quæst.* 6. *remissiuè.* p. 83.
- De futuro conditionato. Vide *Obiectum. Scientiâ conditionatâ. Veritas. Verum.*
- Qualiter omne futurum aliquo decreto Dei indigeat ad suam veritatem *disp.* 27. *quæst.* 3. à num. 44. *pag.* 75. & *disp.* 28. *quæst.* 3. num. 47. *pag.* 101. Et *quæst.* 4. *pag.* 102. & *quæst.* 7. *pag.* 127.
- G.
- Gaudium.*
- Quid sit. *disp.* 34. *quæst.* 2. n. 16. p. 500.
- An in Deo detur affectus gaudij. Et circa quæ obiecta. *disp.* 34. *quæst.* 4. per totam. *pag.* 504.
- Gloria.*
- Circa gloriam, quæ Prædestinatis confertur. Vide *Prædestinatio. Prædestinatus.*
- Gratitudo.*
- Qualiter reperitur in Deo. *disp.* 35. *quæst.* 3. num. 286. p. 575.
- H.
- Habitus.*
- Conceptus proprius habitus intellectiui non datur in Deo. *d.* 23. *q.* 2. à n. 69. p. 15.
- Historia.*
- Historia de controuersijs habitis circa scientiam. mediâ summarie narratur. *disp.* 28. *quæst.* 6. n. 107. p. 113.
- I.
- Idea.*
- Quidnam idea sit. Et an in Deo sint ideae. *disp.* 29. *quæst.* 1. per totam. p. 189.
- In quo consistant ideae diuinæ. *disp.* 29. *quæst.* 2. per totam. p. 190.
- Idea diuinæ non sunt quidpiam positum extra Deum. *ibid.* n. 4. p. 190.
- Creatura cognita à Deo prout factibilis secundum esse obiectiuum quod habet in mente diuinâ concurrat ad sui effectiorem per modum obiectiui exemplaris, siue ideae obiectiuæ. *ibid.* à n. 8. p. 191.
- Multa eorum, quæ de ideis docet Vazq. improbantur. à n. 14. p. 192.
- Essentia Dei prout creaturis physice similis idea earum obiectiuâ esse non potest. *ibid.* à num. 18. *pag.* 193.
- Nec prout eisdem similis intentionaliter, à n. 21. *pag.* 193.
- Nec prout obiectiuè determinans ad creaturarum cognitionem. à n. 25. p. 194.
- Essentia diuina, in quantum est cognitio de creaturis, idea formalis earum est, constituens nimirum simul cum suo obiecto, quatenus est propositio eius, tanquam cum idea obiectiuâ integram ideam diuinam ipsarum creaturarum. *ibid.* à n. 26. p. 194.
- Quomodo sint in Deo plures ideae. *disp.* 29. *quæst.* 3. n. 33. p. 195.
- Quomodo Deus de solis singularibus habeat ideas. *ibid.* n. 34. p. 196.
- De quibus rebus habeat illas. *ibid.* num. 35. & 36. p. 196.
- An habeat ideas negationum, & entium rationis. *ibid.* n. 37. p. 196.
- An idea exposcat in artifice libertatem. num. 38. p. 196.
- Verbi, & Spiritus sancti non dantur ideae in Deo. n. 39. p. 197.
- Infinite sunt Dei ideae. *ibid.* n. 40. p. 197.
- Quo differant *Idea, & exemplar.* n. 41. p. 197.
- Ignorantia.*
- Quale sit peccatum ex ignorantia. Vide *Peccatum. Peccare.*
- Immutabilitas.*
- Vide *Deus, & Voluntas Dei. Imperium.*
- Voluntas per actum reflexum immediatè potest sibi ipsi imperare actum directum. *d.* 30. *q.* 12. à n. 598. p. 313.
- Imperium aliud est efficax, aliud simplex. *ibid.* n. 606. p. 314.
- Solum desiderium reflexum de actu prout extituro de præsentia dicitur imperium. Et quo illud differat à desiderio de actu prout extituro de futuro. *ibid.* n. 607. p. 314.
- In quo consistat influxus imperij in actum imperatum. *ibid.* à n. 608. p. 315.
- De imperio quasi reflexo omissionis perinde, ac de imperio reflexo actus, philosophandum est. *ibid.* n. 623. p. 318.
- Imperium efficax voluntatis determinatum, & absolutum libertatem immediatam tollit ad actum imperatum. Qui subinde mediatè tantum liber est. *ibid.* à n. 626. p. 318.
- Idem dicendum de imperio simili omissionis. *ibid.* à n. 638. p. 321.
- Qualiter imperium efficax disiunctiuum necessitet, aut non necessitet voluntatem ad vnum, vel alterum ex eius duobus actibus imperatis. *ibid.* à n. 639. p. 321.
- Et quid de imperio efficaci conditionato. à num. 643. p. 322.
- Qualiter dari possit, aut detur in Deo imperium voluntatis reflexum. *d.* 34. *q.* 10. per totam. *pag.* 521.
- Deus per imperium reflexum absolutum, & efficax aliquos actus suæ voluntatis imperare valet. *ibid.* à n. 135. p. 521.
- Sed progressio imperiorum infinita impossibilis est. à n. 136. p. 521.
- Imo & longa. *ibid.* à n. 138. p. 522.
- Et quid de imperijs simplicibus, ac de conditionatis. n. 141. p. 523.
- Quanam imperia ad voluntatem spectantia sint requisita ad prouidentiam Dei. *d.* 37. *q.* 5. n. 82. *pag.* 615.
- Vtrum ad prouidentiam diuinam aliquod imperium intellectuale aut necessarium sit, aut vtile. *d.* 37. *q.* 6. per totam. p. 615.
- In quo consistat imperium politicum, & in quo monasticum tum propriè, tum minus propriè sumptum. *ibid.* à n. 87. p. 616.
- Imperium monasticum propriè dictum nullo modo est necessarium ad prouidentiam Dei. *ibid.* à n. 96. p. 618.
- Nec respectu potentie executiuæ est possibile. Bene tamen respectu voluntatis. *ibid.* à n. 99. *pag.* 618.
- Aliquod imperium monasticum minus proprium ad prouidentiam Dei est necessarium. Et aliqua alia saltem vtilia. *ibid.* à n. 101. p. 618.
- Impos.*

Index rerum

Impossibile . Impossibilitas .
 Quid sit impossibilitas primaria rerum . Et quomodo cum re impossibili, siue chymérica sit identificata , à Deoque , & ab alijs rebus possibilibus distincta realiter . Qualiter item alia sunt chymæra impossibiles veram quiditatem habentes . Alia verò non item . Et qualiter omnes chymæra impossibiles cognoscantur à Deo . d. 25 . q. 5 . à n. 47 . p. 57 .
 Qualiter sub conditionibus absolute impossibilitatis veritates conditionatæ causales , & contingentes dari possint , de factoque dentur . d. 28 . q. 7 . à n. 387 . Vbi obiter multa scita digna de impossibilitatibus tractantur . p. 173 .
 Qualiter argumentatio ex hypothesi impossibili sit utilis . d. 30 . q. 19 . n. 827 . p. 358 .
 Qua ratione voluntas Dei circa impossibilia se gerere possit . d. 33 . q. 8 . p. 495 .

Indifferentia .
 Vide *Libertas . Moyalitas .*

Intellectio .
 De intellectu Dei . Vide *Scientia Dei . &c.*
 Quomodo intellectio dividatur in apprehensionem simplicem , iudicium , & discursum . d. 23 . q. 3 . à num. 73 . p. 15 .

Intellectus .
 De intellectu Dei . Vide *Potentia .*

Intentio .
 Vide *Finis .*

Ira .
 Quid sit . d. 34 . q. 7 . n. 84 . p. 511 .
 Secundum unam eius definitionem proprie in Deo non datur . Datur verò secundum alteram quæ præteriri debet , & retineri . ibid . p. 511 .

Iudicium .
 Quid sit iudicium . Et quotuplex . Et qualiter reperitur in Deo . d. 23 . q. 3 . à n. 73 . p. 15 .
 Vide *Scientia Dei . &c.*
 De iudicio conditionato . Vide *Scientia Dei conditionata .*

Iniuria .
 An in Deo reperitur . Et qualiter . Vide *Virtus .*

I .
Liber vite .
 Quid sit . d. 44 . q. 5 . n. 43 . p. 785 .
 An detur etiam liber mortis . ibid . n. 44 . p. 785 .
 Verùm aliquis deleatur de libro vite . ibid . n. 43 . pag. 786 .

Liberalitas .
 Qualiter reperitur in Deo . d. 35 . q. 3 . num. 285 . pag. 575 .

Libertas .
 Libertas alia est à necessitate . Alia à peccato . Alia à miseria . d. 35 . n. 1 . p. 198 .
 Libertas naturæ alia est à necessitate : alia à coactione . ibid . n. 2 . p. 198 .
 Libertatem à coactione (quæ non propria , sed metaphisica est) insufficientem esse ad meritum , vel demeritum , ab Ecclesia definitum . est contra Nouatores . ibid . p. 198 .
 Sola libertas à necessitate est propria , & stricta libertas . ibid . & n. 3 . p. 198 .
 Quid sit libertas actus primi . Quid actus secundi . Et quid opposita necessitas . d. 30 . q. 1 . n. 9 . pag. 200 .
 In quo consistat libertas actus primi . d. 30 . q. 2 . per totam . p. 200 .
 Quotuplex sit libertas actus primi . Quotuplex itidem necessitas . d. 30 . q. 3 . per totam . p. 201 .
 In multo plura membra , quàm hactenus , & ma-

gis scientificè dividitur libertas actus primi . ibid . à n. 22 . p. 202 .
 Sine libertate contradictionis (quæ potissima est) nullam aliarum posse subsistere , demonstratur . ibid . n. 29 . p. 203 .
 In quibus potentijs , seu in quibus rebus libertas actus primi esse possit . d. 30 . q. 4 . per totam . pag. 204 .
 In potentijs non causatiuis nequit esse libertas . ibid . n. 44 . p. 205 .
 Neque in causis intrinsecè componentibus . ibid . n. 46 . p. 206 .
 Neque in purè moralibus . ibid . n. 47 . p. 206 .
 Neque in causâ materiali . ibid . n. 49 . p. 206 .
 In solâ efficiente physica potest . ibid . à num. 57 . pag. 208 .
 Causa cognoscitiua per se libera possibilis est , sed de facto non datur . ibid . à n. 60 . p. 208 .
 Causa non cognoscitiua non potest esse libera libertate perfecta . ibid . à n. 66 . p. 209 .
 Quibus in causis cognoscitiuis possit esse libertas tum apta , tum inepta morali imputationi . Vbi quid de infantibus , & amentibus . ibid . à n. 67 . p. 209 .
 In causâ non cognoscitiua nulla potest esse libertas . ibid . à n. 70 . p. 210 .
 Quibus in causis de facto reperitur libertas . ibid . à n. 75 . p. 210 .
 Qualiter non sit possibilis causa rationalis , quæ non sit libera . ibid . à n. 79 . p. 211 .
 Quid de causis seu liberis , seu necessarijs vel respectu omnium suorum actuum , vel respectu aliquorum tantum . ibid . n. 82 . p. 212 .
 Quanam in vniuersum sint requisita ad libertatem actus primi . d. 30 . q. 5 . per totam . p. 212 .
 Quanam intrinsecè , & quanam extrinsecè requisita dicantur ad libertatem actus primi . ibid . n. 86 . p. 212 .
 Id , quo solo deficiente , potentia deficit , aut est ipsa potentia , aut pars eius . ibid . n. 87 . p. 213 .
 Nulla potentia proxima includit in se suum actum prout existentem . ibid . à n. 90 . p. 213 .
 Sola , quæ ex parte causæ ad exercendum actum . sunt requisita , ad potentiam proximam eius requiruntur intrinsecè . ibid . à n. 93 . p. 213 .
 Quoties plures causæ physice ad eundem actum concurrunt , nequit vna habere potentiam proximam ad illum , quin habeant omnes . ibid . à n. 95 . p. 214 .
 Vnum ex requisitis intrinsecè ad potentiam proximam causæ ad quemuis suum actum ipsius actus possibilitas est . ibid . à n. 102 . p. 215 .
 Ex eo , quòd aliquid sit requisitum ex parte actus vt terminus connexionis eius , non fit esse illud requisitum intrinsecè ad causæ potentiam proximam ad talem actum . ibid . à n. 110 . pag. 216 .
 Ex eo , quòd aliquid sit connexum cum actu , non sequitur , debere illud intrinsecè includi in causæ potentia proxima ad talem actum . ibid . n. 116 . p. 218 .
 Vt causa actus sit proximè potens respectu actus , non est necesse , quòd causa termini , cum quo actus connectitur , sit etiam proximè potens respectu termini . ibid . à n. 117 . p. 218 .
 Vt causa actus euadat proximè potens respectu actus , intrinsecè requisitum est , quòd sit verum conditionatè , exiturum sine conditione terminum connexionis actus , si existat actus ipse . ibid . à n. 120 . p. 219 .
 Quanam ad libertatem actus primi causæ libere sint

Præcipuarum .

- sint extrinsecè requisita, speciatim recensentur .
 ibid. à n. 129. p. 220.
- Qualiter actus negatiuus liberè causabilis sit . Et
 quo differat à positiuo quoad causationem , &
 libertatem . ibid. n. 131. p. 220.
- Contradictorium eius , quod necessitat causam
 liberam ad alterum ex ipsius actibus contra-
 dictorijs , ad talis causæ libertatem proximam
 ad tales actus intrinsecè requisitum est . De-
 monstratur . ibid. à n. 143. p. 223.
- Quoties in causâ liberâ integra potentia proxima
 ad actum positiuum est compatibilis cum
 negatiuo , toties in eâ est libertas ad vtrum-
 que . ibid. à n. 151. p. 224.
- Duæ potentie proximæ , in quibus consistit libertas ,
 à parte rei sunt prorsus idem . ibid. n. 153. &
 154. p. 225.
- Quomodo ex duobus tantum capitibus possit li-
 bertas causæ deesse . ibid. n. 155. p. 225.
- Quidquid constituit potentiam proximam actus ,
 & cum actu connexum est , libertatem ad actum
 tollit . ibid. à n. 157. p. 226.
- Quidquid non constituit potentiam proximam
 actus , libertatem ad talem actum auferre non
 potest , quantumuis cum ipso actu connexum
 sit . ibid. à n. 171. p. 228.
- Quomodo libertas per positionem impediendi
 actus tum formaliter , tum effectiuè tolli possit .
 ibid. n. 182. p. 230. & n. 185. p. 231.
- Qualiter in ordine ad tollendam libertatem con-
 nexio physica non habeat locum , vti habent
 metaphysica , & moralis . ibid. n. 187. p. 231.
- Quando causa libera libertatem proximam habet
 ad suum actum , impossibile est , quòd eum
 eliciat , quin se se ipsam sponte suâ determinet
 ad eum eliciendum . ibid. à n. 188. p. 231.
- Quando actus positiuus causæ liberæ A cum
 actu seu positiuo , seu negatiuo causæ liberæ B
 connexus est , nequit causa A euadere proximè
 potens ad talem actum sine nutu , ac determi-
 natione , atque adeò influxu causæ B . Quan-
 do verò actus negatiuus causæ liberæ A cum
 actu negatiuo causæ liberæ B connexus est ,
 (cum positiuo quippe nequit esse connexus) ,
 bene potest causa A euadere proximè potens
 ad talem actum sine nutu , ac determinatione ,
 atque adeò influxu causæ B . ibid. à n. 194. p.
 232. Vbi omnes casus possibiles sigillatim
 examinantur , & quid sit in vnoquoque dicen-
 dum , statuitur .
- Quid ad rem sit dicendum in casibus , vbi causa
 A , & causa B sint necessariae , vel altera sit
 necessaria , & altera libera . ibid. à n. 221. p. 239.
- Quanam ad libertatem contrarietatis , atque ad
 libertatem anonymam sint requisita . d. 30. q. 6.
 per totam . p. 239.
- Possibile est , vt in causâ liberâ sola libertas con-
 traditionis absque vllâ libertate contrarieta-
 tis , & absque vlla libertate anonymâ reperia-
 tur . ibid. à n. 228. p. 240.
- Impossibile est , vt voluntas immediatè sit libera
 ad duos actus oppositos vnâ libertate contra-
 rietatis , quin sit etiam immediatè libera ad
 ipsos , & omissiones eorum duabus libertatibus
 contradictionis . ibid. à n. 236. p. 241.
- Impossibile est vt voluntas sit proximè libera ad
 eligendum vnum , vel alterum ex duobus acti-
 bus non oppositis vnâ libertate anonymâ : quin
 sit etiam proximè libera ad ipsos , & omisso-
 nes eorum duabus libertatibus contradictionis .
 ibid. n. 245. p. 243.
- An sit possibilis voluntati pura omisso libera . d.
 30. q. 7. per totam . p. 243.
- Sententia ponens puram omissionem nec liberam ,
 nec necessariam omnino reiicienda est . ibid. à
 n. 251. p. 244.
- Pura omisso actus voluntatis libera libertate
 immediatâ simpliciter possibilis est . ibid. à n.
 264. p. 245.
- Non solùm simpliciter , seu physice , sed etiam mo-
 raliter est possibilis pura omisso libera . ibid. à
 n. 285. p. 250.
- Quando voluntas ad plures actus sigillatim libe-
 ra est , omnes simul potest purè , & liberè omit-
 tere . ibid. n. 286. p. 250.
- Pura , & libera omisso actus potentie à volunta-
 te diuersæ , & ipsi subditæ possibilis est . ibid.
 à n. 287. p. 250.
- Quanam necessitas opponatur libertati actus pri-
 mi . d. 30. q. 8. per totam . p. 251.
- Quid & quotuplex sit necessitas . ibid. à n.
 291. p. 251.
- Necessitas immediatè antecedens actum priori-
 tate nature in serie originis eius libertati est
 opposita . ibid. à n. 303. p. 253.
- Necessitas antecedens actum antecedentia tantum
 mediata in serie originis eius libertati non est
 opposita . ibid. à n. 308. p. 253.
- Quid ad rem de alijs necessitatibus dicendum .
 ibid. à n. 310. p. 254.
- Vtrum physica prædeterminatio cum liber-
 tate causæ secunde componi possit . d. 30. q. 10.
 per totam . p. 279.
- Definitio communis causæ liberæ stabilitur , & ex-
 plicatur . ibid. à n. 443. p. 281.
- Nequit causa esse libera ad operandum , cum
 deest illi aliquid ad operationem requisitum ,
 quod ipsa acquirere non potest . ibid. n.
 445. p. 282.
- Quanam ex hoc principio manifestè sequantur
 circa requisita ad operationem . ibid. à n.
 446. p. 282.
- Voluntas prædeterminata physice ad operandum
 nullatenus potest manere libera ad non ope-
 randum . ibid. à n. 450. p. 283.
- Indifferentia cognitionis ad libertatem voluntatis
 sufficiens non est . ibid. à n. 464. p. 286.
- Qualiter carentia prædeterminationis sit , aut
 non sit intrinsecum constitutum libertatis vo-
 luntatis . ibid. à n. 492. p. 292.
- Voluntas non prædeterminata ad agendum nul-
 latenus existit libera ad agendum , & non agen-
 dum , stando in Prædeterminatorum doctrinâ .
 ibid. à n. 498. p. 294.
- Iuxta Prædeterminatorum doctrinam dici non
 potest , esse in voluntatis arbitrio prædeter-
 minationem habere , vel non habere . ibid. à n.
 510. p. 296.
- Sed neque prædeterminatio mitior non iururo
 cum actu connexa potest à libertate volunta-
 tis pendere . ibid. à n. 523. p. 298.
- Argumenta Prædeterminatorum diluantur . ibid.
 à n. 525. p. 299.
- Doctrina Prædeterminatorum è medio tollit om-
 nem libertatem contrarietatis . ibid. à n.
 536. p. 301.
- Tollit item omnem obligationem . à n. 540. p. 301.
- Tollit potestatem peccandi . n. 543. p. 302.
- Tollit differentiam tentationum grauium , & le-
 uium , & omnem victoriam tentationis . à n.
 544. p. 302.
- Qualiter prædeterminatio disiunctiua se gerat
 cum

Index rerum

cum libertate. d. 30. q. 11. per totam. p. 305.
 Et quid de prædeterminatione conditionata.
 ibid. n. 597. p. 312.
 De libertate actus imperati. Vide *Imperium*.
 De comparatione libertatis cum tempore in quo
 ea exercetur. Vide *Tempus*.
 De libertate voluntatis non nulla. Vide *Volun-
 tas*.
 In quo consistat libertas actus secundi. d. 30. q. 17.
 per totam. p. 344.
 Libertas actus secundi nullatenus omissioni libera
 potest esse essentialis. ibid. n. 760. p. 345.
 Nec potest esse cum actu libero ita adæquatè
 identificata, ut egeat ad illum denominan-
 dum connotato extrinseco. ibid. n. 761. p. 345.
 Nec potest in modo aliquo superaddito actui
 inhærente consistere. ibid. n. 762. p. 345.
 Possibiles sunt actus voluntatis, actionesque facti-
 uæ eorum, quibus libertas contingens,
 atque semiextrinseca sit. Latè probatur con-
 tra Aduersantes. à n. 765. p. 345.
 Duratio actionis essentialiter libera non potest
 non esse etiam essentialiter libera. ibid. n.
 797. p. 351.
 Humanæ voluntati prout connaturaliter operanti
 in statu præsentis actus, actionesque facti-
 uæ eorum, quibus libertas sit intrinseca, & essentialis,
 impossibiles sunt. Latè probatur. ibid. à n.
 804. p. 352.
 Actibus etiam & actionibus iuxta modum ope-
 randi ordinarij elicitis à voluntate eorum,
 qui per species proprias cognoscunt, ut in sta-
 tu beatifico, non esse intrinsecam, & essentiali-
 tem libertatem, sed semiextrinsecam, & con-
 tingentem, verissimillius mihi est. Possunt ta-
 men illi habere actus, & consequenter item
 actiones, quibus libertas sit essentialis. ibid. n.
 816. p. 355.
 Melius concipiunt, qui libertatem semiextrinse-
 cam actui dicunt, etiam quando illi est essen-
 tialis. n. 817. p. 355.
 Qualiter omne contingens à nutu alicuius causæ
 libera debeat esse in sua existentia dependens.
 d. 30. q. 18. per totam. p. 355.
 Quid de libertate creaturarum si Deus non esset
 liber. d. 30. q. 19. per totam. p. 357.
 Circa libertatem Dei. Vide *Deus*, & *Voluntas
 Dei*.
 Quomodo libertas pura electionis inter extrema
 æqualia ad imputationem moralem sufficiens
 non sit. d. 35. q. 1. à n. 116. p. 546.
 Omne connexum cum actu libero nequit ab ip-
 sius libertate non dependere in sua existentia.
 d. 37. q. 8. à n. 156. p. 628.
 Impossibile est, ut voluntas ad actum, quem
 producit, sit libera, nisi potentiam habeat ad
 impediendum, quidquid cum tali actu conne-
 xum existit. ibid. à n. 159. p. 629.
 Quale debeat esse decretum collatiuum auxiliij, al-
 teriusve constitutiui libertatis, ut seruetur li-
 bertas. d. 38. q. 1. per totam. p. 635.
 Vide *Decretum*.
Longanimitas.
 Qualiter reperiat in Deo. d. 35. q. 3. n.
 297. p. 577.
 M.
Malum • Malitia.
 Vtrum Deus cognoscat mala. Et quomodo. d.
 25. q. 6. per totam. p. 61.

Quid sit malum: quid malitia. Et quoruplex.
 d. 32. q. 1. à n. 1. p. 438.
 Vide *Bonum*, *Bonitas*.
 Qualiter voluntas diuina omnia mala odio habeat
 aut possit odio habere. d. 33. q. 6. per to-
 tam. p. 488.
 Vtrum Deus aliquo modo possit amare quælibet
 mala. Vbi de peccato possibili. d. 33. q. 7. per
 totam. p. 490.
 Malitia moralis. Vide *Moralitas*.
Magnificencia, & *Magnanimitas*.
 Qualiter reperiantur in Deo. d. 35. q. 3. à n.
 294. p. 576.
Manuetudo.
 Qualiter reperiantur in Deo. d. 35. q. 3. n.
 301. p. 577.
Medium.
 Vide *Finis*.
Memoria.
 Qualiter concedenda: & qualiter neganda in Deo
 sit. d. 23. q. 2. n. 72. p. 15.
Meritum.
 Qualiter, quod antecedit meritum, sub meritum
 cadere possit, seu esse præmium eius. d. 42. q. 1.
 per totam. p. 734.
 Meritum aliud est de condigno, aliud de congruo.
 ibid. n. 4. p. 735.
 Qualiter causalitas meriti à causalitate finis di-
 uersa sit. Nec meritum per modum solutio-
 nis dari possit à merito remunerando diuersum.
 ibid. à n. 5. p. 735.
 Qualiter quoduis meritum anticipatè præmij
 possit. ibid. à n. 13. p. 737.
 Qualiter quoduis principium meriti sub meritum
 cadere possit. ibid. à n. 17. p. 737.
 Quibus scientijs duci Deus possit ad merita re-
 muneranda. ibid. à n. 26. p. 739.
 Qualiter sub meritum oriundum ex viribus arbi-
 trij nullum donum gratiæ cadere possit. Bene
 tamen sub meritum oriundum ex gratiâ. Vide
Causa.
Misericordia.
 Qualiter reperiat in Deo. d. 35. q. 3. n.
 284. p. 575.
Moralitas.
 Quid sit moralitas actuum naturæ rationalis.
 Quoruplex. Et qualis. disp. 35. quest. 1. per to-
 tam. p. 527.
 Libertas actuum naturæ rationalis latius patet,
 quam eorum moralitas. d. 35. q. 1. n. 2. p. 527.
 In quo consistant bonitas, & malitia moralis tum
 materialis, tum formalis actuum naturæ ratio-
 nalis. ibid. à n. 3. p. 528.
 Et quomodo actibus tam internis, quam exter-
 nis plerunque sit accidentaliter: aliquando
 essentialiter: & semper semiextrinseca. ibid. à n.
 7. p. 529.
 Vt moralitas materialis actus euadat libera,
 & formalis, cognitio de illâ in operante omni-
 no requisita est. ibid. à n. 14. p. 530.
 Qualiter actus internus, & externus non vnâ,
 sed duplicem moralitatem habeant. ibid. n.
 19. p. 531.
 Cognitio requisita, ut moralitas materialis actus
 euadat libera, & formalis, præiens, forma-
 lisque esse debet. ibid. à n. 21. p. 531.
 Cognitio requisita, ut honestas materialis actus
 euadat libera, & formalis, iudicariua debet
 esse. Non tamen debet esse certa, sed sufficiens,
 quod sit probabilis. ibid. à n. 31. p. 532.
 Iudicium practicum improbabile de bonitate
 mate.

Præcipuarum.

- materiali actus sufficiens est in ratione puræ propositionis, ut talis actus euadat bonus formaliter. In ratione verò circumstantiæ illum inficit, seu malum reddit. *ibid.* à n. 43. p. 535.
- Dubium de bonitate actus in ratione puræ propositionis sufficiens non est, ut actus euadat bonus formaliter. In ratione verò circumstantiæ interdum vitiat actum; quandoque secus. *ibid.* à n. 47. p. 536.
- Iudicium, quantumvis certum, de probabilitate honestatis actus, ut actus euadat bonus formaliter, sufficiens non est in ratione puræ propositionis. In ratione verò circumstantiæ actum ipsum honestat. *ibid.* à n. 50. p. 536.
- Dubium de malitiâ actus in ratione puræ propositionis, non sufficit, ut actus euadat malus formaliter. In ratione verò circumstantiæ omnino vitiat ipsum. *ibid.* à n. 56. p. 537.
- Qualiter de reliquis actibus intellectus relatè ad malitiam operationis phylosofandum sit. *ibid.* à n. 59. p. 537.
- Quot modis dictamen practicum naturæ rationalis ad bonitatem, malitiam, & indifferentiam moralem vnius, aut plurium actuum ipsius sit comparabile. *ibid.* à n. 65. p. 538.
- Qualiter malè moraliter operetur, qui concipit suum actum malum præcisè in genere, & qualiter, qui concipit illum bonum ut sic. *ibid.* à n. 80. p. 541.
- Qualiter item operetur malè, aut bonè moraliter, qui concipit actum malum, aut bonum cum præcisione à quantitate graui, vel leui malitiæ, aut bonitatis. *ibid.* à n. 87. p. 542.
- Si quis per dictamen practicum iudicet, suam operationem esse simul bonam, & malam, bonè simul, & malè formaliter operabitur. Similiterque dicendum de confimilibus casibus. *ibid.* à n. 94. p. 543.
- Et quid, si iudicet, suum actum esse bonum, vel malum sub distinctione, &c. à n. 101. p. 544.
- Qualiter iudicium conditionatum de bonitate actus sufficiens sit, ut ille euadat bonus moraliter. *ibid.* à n. 107. p. 545.
- Qui necessitatus ad alterutram ex duabus omissionibus, iudicansque eas æqualiter malas, amplectitur quamlibet, non peccat, quantumvis putet, se peccare. Si verò iudicet inæqualiter malas, peccabit in electione peioris dumtaxat quoad excessum; in electione vero minus malæ nullo modo. *ibid.* à n. 114. p. 546.
- Quomodò libertas puræ electionis non sit sufficiens ad imputabilitatem moralem. *ibid.* à n. 116. p. 546.
- Quomodò ille, qui ad alterutrum ex duobus extremis non oppositis necessitatus, vtrumque simul amplecteretur, iudicans vtrumque esse malum, vno solo peccato delinqueret, quantumvis ille putaret, se committere duo. *ibid.* à n. 127. p. 548.
- Qui ad alterutrum ex duobus extremis necessitatus est, si iudicet alterum esse malum, & alterum bonum, in electione mali malè, in electione verò boni bonè formaliter operabitur. *ibid.* à n. 130. p. 548.
- Qui ad alterutrum ex duobus extremis necessitatus est, si iudicat alterum bonum, & alterum malum sub distinctione, neutrius electio est ei imputabilis. *ibid.* à n. 133. p. 548.
- Qui ad neutrum ex duobus extremis necessitatus est, imputabilem sibi facit eam affectionem, quam concipit determinatè in extremo, quod eligit. *ibid.* n. 136. p. 549.
- Qui ad neutrum ex duobus extremis necessitatus est, & iudicat, alterum esse bonum, & alterum malum sub distinctione, quodeunque eorum eligit, imputabiliter operabitur bonè, vel malè. *ibid.* n. 137. p. 549.
- Si duo propofita extrema inuicè connexa sint, quale vnumquoque indicabitur ab operante, tale euadet imputabiliter. *ibid.* n. 138. p. 549.
- Idemque, quando extrema aut connexionem non mutuant, aut nullam habent. n. 139. p. 549.
- Vt sit actus honestus, non est necesse, procedere eum ex motiuo honestatis. Est tamen necesse, procedere eum ex fine proprio virtutis, ad quam ipse pertinet, ut verò actus turpis sit: nec ex motiuo turpitudinis, nec ex fine vitij, ad quod spectat, debet procedere. *ibid.* à n. 141. p. 550.
- Aliqui actus dantur indifferentes quoad speciem. Nullus tamen datur indifferens in indiuiduo. *ibid.* à n. 157. p. 552.
- Qualiter finis, & medium, illiusque intentio, & huius electio comparentur inter se quoad bonitatem, & malitiam moralem. *ibid.* à n. 162. p. 553.
- Qualiter actus naturæ rationalis bonus, vel malus moraliter à circumstantijs reddi possit. *ibid.* à n. 171. p. 555.
- Idem actus externus de bono in malum, & de malo in bonum transire potest. Atque etiam idem internus, qua ratione per diuisibile tempus potest durare. *ibid.* à n. 178. p. 556.
- Qualiter actus mali moraliter essentialiter sint tales. Et quid de moraliter bonis. *ibid.* n. 184. p. 557.
- Qualiter idem actus non possit esse simul bonus, & malus moraliter. n. 185. p. 557.
- Qualiter actus internus & externus inter se comparentur quoad bonitatem, & malitiam moralem. *ibid.* à n. 186. p. 557.
- Quomodò actus externus nihil bonitatis, aut malitiæ imputabilis addat actui interno. n. 191. p. 558.
- Qualiter pura omiffio libera possit, aut non possit honesta esse tum in creaturis, tum in Deo. *ibid.* à n. 192. p. 559.
- Qua ratione actus Dei liberi tum interni, tum externi honesti moraliter sint. d. 35. q. 2. per totam latè. p. 561.
- Vtrum virtutes morales propriè dictæ reperiantur in Deo. Et quænam illæ sint. d. 35. q. 3. per totam. p. 568.

Mundus.

Qualiter fit perfectus. Vide *Bonum. Bonitas.*

N

Necessitas.

- Quanam necessitas opponatur libertati actus primi. d. 30. q. 8. per totam. p. 251.
- Quid, & quotuplex sit necessitas. *ibid.* à n. 291. p. 251.
- Vide *Libertas.*
- Quomodò voluntas necessitate physica, seu naturali ad suum actum necessitari non possit; licèt possit metaphysica, & moralis. d. 30. q. 10. n. 558. p. 304.
- Quomodò exclusio necessitatis antecedentis influat in actum liberum. *disput.* 30. q. 15. à n. 715. p. 336.
- Alia est exclusio necessitatis antecedentis compatibilis cum libertate. Alia secus. *ibid.* n. 719. p. 337.
- Qualiter necessitas moralis vaga cum libertate, siue

Index rerum

- sine contingentia morali determinata componatur. d. 41. q. 6. a n. 147. p. 732.
- Negatio.*
- In quo consistat negatio entis. Et qualiter Deus cognoscat negationes, seu veritates negativas entium tam impossibilem, quam possibilem. d. 25. q. 5. a n. 49. p. 57.
- Quot modis negatio sit causalis, idque vel a causa necessaria, vel a libera. d. 30. q. 15. a n. 131. p. 220.
- Quomodo negatio necessitatis antecedentis ad libertatem voluntatis pertineat, influatque cum illa ad actum liberum. d. 30. q. 15. a n. 715. p. 336.
- Alia est negatio necessitatis antecedentis compatibilis cum libertate. Alia secus. ibid. num. 719. p. 337.
- Qua ratione voluntas Dei circa negationes se possit gerere. d. 33. q. 8. p. 495.
- O**
- Obiectum.*
- Verum Deus vnum obiectum tum in ipso, tum in alio, tum ex alio valeat cognoscere. De factoque cognoscat. Et qualiter. d. 23. q. 7. per totam. p. 33.
- Vide *Cognitio. Scientia Dei, &c.*
- Quid sit obiectum formale. Quid motuum. Quid materiale. Et quotuplex. Et qualiter non solum Deus, sed etiam creatura aliquorum actuum scientia diuina sint obiectum formale. d. 23. q. 8. per totam. p. 35.
- Quid sit obiectum conditionatum. Et quotuplex. d. 28. q. 1. p. 9. & q. 5. 2. p. 95.
- Vide *Scientia Dei conditionata. Et Propositio. Et Veritas.*
- Quot modis conditio, & conditionatum possint inter se comparari. Quotuplexque subinde resultet obiectum ex condicione, & conditionato coalescens. ibid. a n. 16. p. 95.
- Omne conditionatum metaphysice necessarium per scientiam conditionatum pariter necessarium cognoscitur a Deo. d. 28. q. 5. a n. 88. p. 109.
- Quotuplex sit. Et quos casus habeat. Et quot modis cognoscatur a Deo. ibid. ab eodem num. p. 109.
- Quid de obiectis conditionatis physice tantum, aut moraliter necessarijs. ibid. a n. 99. p. 112.
- Quinam olim scientiam solum coniecturalem tribuebant Deo circa obiecta conditionata contingencia. d. 28. q. 6. n. 108. p. 114.
- Nemo iam sequitur illorum sententiam. ibid. & n. 109. p. 115.
- Omnino certo, & infallibiliter cognoscit Deus obiecta contingentia conditionata, quorum conditio in conditionatum influit, siue conducit. d. 28. q. 6. a n. 110. p. 116.
- Ostenditur id ex sacra Scriptura. ibid. a num. 111. p. 116.
- Ostenditur ex Patribus. a n. 143. p. 120.
- Ostenditur ex S. Thom. a n. 156. p. 123.
- Ostenditur a ratione a n. 161. p. 124.
- Contingentia conditionata cognosci a Deo independentem a decreto praedeterminatio earum late probatur. d. 28. q. 7. per totam. p. 127.
- Quomodo obiecta conditionata de condicione disparata sint vera, & a Deo cognoscibilia. d. 28. per totam. p. 177.
- Quae obiecta conditionata de condicione disparata sint. Et quae secus. Et quae conditio sit disparata. Quae vero non item. ibid. a n. 406. p. 177.
- Obiecta conditionata contingentia de condicione disparata certissime cognoscuntur a Deo. ibid. a n. 414. p. 179.
- Idque per scientiam mediam. ibid. n. 423. p. 181.
- Ea solum obiecta, quae sunt vera absolute, sunt conditionate vera sub condicione disparata. ibid. a n. 424. p. 182.
- Obiectum voluntatis non solum est finis, sed etiam media. d. 33. q. 1. a n. 15. p. 441.
- Quid sit, & quotuplex obiectum formale, quod motuum, &c. d. 32. q. 2. a n. 20. p. 443.
- De obiecto Voluntatis Dei. Vide *Voluntas Dei.*
- Oidium.*
- Qualiter Deus omnia mala odio habeat, aut possit odio habere. d. 33. q. 6. per totam. p. 488.
- Quid sit odium, & quotuplex. d. 34. q. 2. n. 19. p. 500.
- Odium stricte sumptum circa quoduis malum datur in Deo. d. 34. q. 7. n. 68. p. 509.
- Odium item inimicitia propriae erga peccatores. ibid. a n. 65. p. 509.
- Tum datur fuga stricta mali, uti oppositum desiderium boni. ibid. a n. 79. p. 510.
- Omissio.*
- An sit possibilis voluntati pura omissio libera. d. 30. q. 7. per totam. p. 243.
- Sententia ponens puram omissionem nec liberam, nec necessariam omnino reiicienda est. ibid. a n. 251. p. 244.
- Pura omissio actus voluntatis libera libertate immediata simpliciter possibilis est. ibid. a num. 264. p. 245.
- Non solum simpliciter, seu physice, sed etiam moraliter est possibilis pura omissio libera. ibid. a n. 285. p. 250.
- Quando voluntas ad plures actus sigillatim libera est, omnes simul potest pure, & libere omittere. ibid. n. 286. p. 250.
- Pura, & libera omissio actus potentiae a voluntate diuersa, & ipsi subdita possibilis est. ibid. a n. 287. p. 250.
- Qualiter vnum, aut plura motiua influant in puram omissionem. ibid. a n. 279. p. 248. Et iterum d. 30. q. 12. n. 622. p. 318.
- Deus puram omissionem liberam habere potest. d. 31. q. 5. per totam. p. 425.
- Qualiter pura omissio libera possit, aut non possit honesta esse tum in creaturis, tum in Deo. d. 35. q. 1. a n. 192. p. 559.
- Omnipotentia.*
- Vide *Potentia.*
- Operatio.*
- Vide *Actus.*
- Optimum.*
- Vide *Bonum. Bonitas. & Voluntas Dei.*
- Ordinatio.*
- De ordinatione entium secundum series prioris, & posterioris. d. 30. q. 8. a n. 294. p. 251.
- P**
- Patientia.*
- Qualiter Patientia, & Longanimitas reperitur in Deo. d. 35. q. 3. n. 297. p. 577.
- Peccatum. Peccare.*
- Qui scit, opus externum esse peccatum, quantumvis putet, propositum efficax illius sibi licitum esse, non potest non peccare, dum tale propositum de tali opere concipit libere. d. 35. q. 1. n. 17. & 18. p. 530.
- Qualiter peccans ex ignorantia culpabili habeat nihilominus iudicium de malitia operationis ipsi imputabili. d. 35. q. 1. n. 62. p. 538.
- Qua.

Præcipuarum.

- Qualiter permissio peccati sit prædestinationis effectus. d. 43. q. 3. per totam. p. 770.
- Quomodo permissio peccati possit eligi à Deo ex intentione penitentia, aut alterius actus virtutis connexi cū peccato. *ibid.* à n. 29. p. 773.
- Permissio peccati.*
- Vide *Peccatum.*
- Possibile. Possibilitas.*
- Possibilitas intrinseca, siue primaria rerum distincta à Deo est, & cum rebus ipsis identificata realiter. d. 25. q. 5. à n. 45. p. 56.
- An Deus purè possibilia amet. d. 33. q. 4. p. 483.
- Et an necessariò, vel liberè. d. 33. q. 5. p. 485.
- Potentia.*
- Quid sit potentia. Quid actus in vniuersum, & quas habeant passionēs. d. 23. q. 2. à n. 25. p. 5. & à n. 31. p. 7.
- Qualiter reperitur in Deo potentia intellectiua, siue intellectus per modum actus primis. *ibid.* à n. 34. p. 7.
- Qualiter potentia intellectiua Dei distinguitur à conceptu subiecti intellectiui. *ibid.* à n. 47. p. 10.
- Qualiter intellectus, siue conceptus intellectui Dei principium sit à parte rei virtualiter productiuum omnis scientiæ diuinæ tum liberæ, tum necessariæ. d. 23. q. 3. à n. 50. p. 11.
- De potentia proximâ causæ ad actum, deque requisitis ad illam. Vide multa verbo *Libertas.*
- In quo formaliter consistat omnipotentia Dei. d. 37. q. 5. à n. 74. p. 613.
- Quinam sint actus proprii eius. *ibid.* n. 80. p. 614.
- Prædestinatio.*
- Quid sit. Et quotuplex. d. 39. q. 1. per totam p. 661.
- Vtrum decretum Dei prædestinatum actus voluntatis creatæ absolutum, & determinatum cum ipsius actus libertate coherere possit. d. 39. q. 2. per totam. p. 662.
- Omnis prædestinatio immediatè connectitur cum actu prædestinito; tamen in illum insuat remotè. *ibid.* n. 16. p. 663.
- Decretum prædestinatum irritabile antecedenter, secus consequenter chimericum est. *ibid.* n. 18. p. 664.
- Quomodo prædestinatio actus vt liberi tangat auxilium efficacæ, ad illudque conferendum mouere possit. *ibid.* n. 19. p. 664.
- Quæ prædestinationes possibiles sint. n. 20. p. 665.
- Qualiter decretum collatiuum auxiliij efficacis vt efficacis benè coherat cum libertate ad consentium. *ibid.* à n. 21. p. 665.
- Qualiter decretum prædestinatum actus prout liberi absolutum, determinatum, & purè intentionum illæsam relinquat libertatem actus prædestiniti. *ibid.* à n. 29. p. 666.
- Qualiter decretum prædestinatum absolutum, determinatum, & purè intentionum præscindens à libertate, & necessitate actus prædestiniti benè coherat cum libertate talis actus, quando hic executioni mandatur per medium liberum. *ibid.* à n. 45. p. 669.
- Et quid si actus prædestinitus sit negatiuus. à n. 63. p. 675.
- Qualiter prædestinatio conditionata cum libertate voluntatis ad actum prædestinitum possit coherere. d. 39. q. 3. per totam. p. 676.
- Qualiter decretum conditionatum collatiuum auxiliij efficacis vt talis, purificatâ conditione, idem possit, ac absolutum. *ibid.* n. 72. p. 677.
- Quomodo decretum conditionatum executiuum actus possit, aut non possit cum eius libertate componi, purificatâ conditione. *ibid.* à n. 73. p. 677.
- Et quid de purè intentione. n. 75. p. 678.
- Qualiter prædestinatio distinctiua cum libertate voluntatis ad actum prædestinitum possit componi. d. 39. q. 4. per totam. p. 678.
- Quid de decreto collatiuo vnius, vel alterius modij efficacis ad actum obtinendum. *ibid.* n. 80. p. 679.
- Quid de decreto executiuo vnius, vel alterius actus voluntatis aut in eodem instanti temporis, aut in vno, vel altero. *ibid.* n. 82. p. 679.
- Quid de decreto purè intentione distinctiuo similiter. *ibid.* à n. 83. p. 679.
- Qualiter alij Dei actus excogitabiles connexi cum actu voluntatis creatæ cum eius libertate coherant. d. 39. q. 5. per totam. Vbi deceptio quædam P. Antonij Perez detegitur vnâ cum sophismate quodam ab alijs Recentioribus latè proposito. p. 680.
- Vtrum Deus de facto prædestinat actus liberos voluntatis creatæ. d. 39. q. 6. per totam. p. 681.
- Deus de facto prædestinat opera salutaria, quibus Prædestinati consequuntur vitam æternam. *ibid.* à n. 94. p. 682.
- Necnon actus supernaturales Reproborum. Et vniuersè omnes honestos. *ibid.* n. 104. p. 684.
- Habet etiam Deus de facto prædestinationes aliquas vagas, seu distinctiuas: arque etiam aliquas conditionatas. *ibid.* à n. 105. p. 685.
- Prædicatum.*
- Vide *Conceptus.*
- Prædestinatio. Prædestinatus.*
- Quid sit prædestinatio. Quotuplex. Et qualiter exponitur. d. 37. q. 3. à n. 17. p. 601.
- Dari prædestinationem in Deo, de fide est. *ibid.* n. 29. p. 604.
- Scientia merè naturalis requiritur ad prædestinationem. d. 37. q. 4. à n. 33. p. 605.
- Et saepe etiam scientia merè libera. *ibid.* à n. 42. p. 607.
- Scientia verò media omnino requiritur. *ibid.* latè à n. 43. p. 608.
- In quibus actibus consistat formaliter prædestinatio. d. 37. q. 9. p. 631.
- Vtrum electio Prædestinatorum ad gloriam ante præuisa merita possibiles sit iuxta presentem prouidentiam. d. 41. q. 1. per totam. p. 704.
- De fide est in potestate hominum esse, consequi gloriam suis operibus, aut illam amittere. *ibid.* n. 8. p. 705.
- Item, gloriam Prædestinatis adultis conferri vt præmium meritorum. *ibid.* n. 9. p. 705.
- Quid requiratur, vt collatio gloriæ sit remuneratoria. *ibid.* n. 10. p. 706.
- Quot modis possit à Deo gloria prædestinari Prædestinatis. *ibid.* à n. 11. p. 706.
- Decretum conferendi gloriam Prædestinatis gratis impossibile est, stante præsentem prouidentia. *ibid.* n. 17. p. 707.
- Decretum prædestinans Prædestinatis gloriam vt coronam ante præuisa absolutè merita possibile est iuxta præsentem prouidentiam. *ibid.* à n. 18. p. 708.
- Atque etiam decretum prædestinans Prædestinatis gloriam secundum substantiam præcisè. *ibid.* à n. 39. p. 712.
- Est etiam possibilis prædestinatio gloriæ vagæ. *ibid.* n. 58. p. 716.
- Qualiter etiam sit possibilis electio Prædestinatorum

Index rerum

- rum ad gloriam post præuisa merita. d.41.q.2. per totam. p.716.
- De facto Deus ante præuisa absolute merita eligit Prædestinatos ad gloriam. d.41.q.3. à n. 73. p.718.
- Qualis sit prædefinitio gloriæ præcedens merita. præuisa, quæ de facto datur. ibid. à n.96. p.723.
- Qualiter Deus etiam habeat de facto prædefinitiones gloriæ vagas. ibid. à n.99. p.724.
- Quanta, qualisque sit certitudo prædestinationis. d.41.q.4. per totam. p.725.
- Qua ratione diuina prædestinatio cum nostra libertate cohereat. Et an homo habeat in sua potestate prædestinari, vel reprobari. d.41.q.5. per totam. p.727.
- Qualiter non sit possibilis creatura rationalis, quam Deus non nequeat prædestinare ad gloriam per eius merita obtinendam. d.41.q.6. per totam. p.729.
- De causis prædestinationis. Vide *Causa*.
- De effectibus prædestinationis. Vide *effectus*.
- Vter sit maior numerus, Prædestinatorum, an Reprobatorum. d.44.q.5. à n.46. p.786.
- Prædeterminatio.*
- An causa secunda titulo talium debeant à causa prima prædeterminari ad causandum. d.30.q.9. per totam. p.255.
- Doctrina de prædeterminatione physica, quam aliqui Thomistæ inuenerunt, à mente S. Thomæ est aliena, neque cum eius doctrina coherere potest. Ostenditur latè. ibid. à n.339. p.258.
- Aliena est itidem à mente, & doctrina antiquorum Thomistarum. Ostenditur, ibid. à num. 364. p.265.
- Nullatenus admittenda. ibid. n.381. p.269.
- Ex actualitate operationis uon bene inferitur necessitas prædeterminationis. ibid. à n.382. p.269.
- Ex prioritate, & independentiâ causæ primæ non bene inferitur prædeterminatio causæ secundæ. ibid. à n.392. p.271.
- Neque ex subordinatione causæ secundæ respectu primæ, neque ex indifferentiâ voluntatis creatæ inferitur bene physica prædeterminatio. ibid. à n.405. p.274.
- Ex prouidentiâ Dei, & determinatione ad indiuiduationem actus non inferenda, imo reicienda potius venit physica prædeterminatio. ibid. à n.419. p.277.
- Vtrum physica prædeterminatio cum libertate causæ secundæ componi possit. d.30.q.10. per totam. p.279.
- Tractari in libris impressis de prædeterminatione physica in genere, non est contra decreta Pontificum prohibentia, ne imprimatur tractatio de Auxilijs. ibid. à n.433. p.280.
- Prædeterminatio physica ad operandum cum libertate ad non operandum componi non potest. ibid. à n.450. p.283.
- Qualiter carentia prædeterminationis sit, aut non sit constitutum intrinsecum libertatis voluntatis. ibid. à n.492. p.292.
- Secundum Prædestinatorum doctrinam libertas voluntatis sine prædeterminatione eius consistere nequit. ibid. à n.498. p.294.
- Iuxta Prædestinatorum doctrinam dici non potest, esse in voluntatis arbitrio prædeterminationem habere, vel non habere. ibid. à n.510. p.296.
- Neque prædeterminatio mitior connexa cum actu non mutuo potest à libertate voluntatis pendere. ibid. n.524. p.299.
- Argumenta Prædestinatorum diluuntur. ibid. à n.525. p.299.
- Doctrina Prædestinatorum è medio tollit omnem libertatem contrarietatis. ibidem. à n.536. p.301.
- Tollit etiam omnem obligationem à num. 540. p.301.
- Tollit potestatem peccandi. n.543. p.302.
- Tollit differentiam tentationum grauium, & leuium, & omnem victoriam tentationis. à n. 544. p.302.
- Quid de alijs prædeterminationibus diuersis à Thomistica. Et quomodo voluntas, metaphysicè, & moraliter necessitari cum possit, physicè, seu naturaliter non possit. ibid. à n. 557. p.304.
- Qualiter per prædeterminationem distinctionem necessitas vaga, seu distinctiua ad aliquem, aut aliquos actus sub distinctione veniat voluntati imponenda. disp.30. quaest.11. per totam. Vbi permulti casus excogitabiles examinantur, & resoluntur à n.560. p.305.
- Quid de prædeterminatione conditionata. ibid. n. 597. p.313.
- Præsens. Præsentia.*
- De præsentia rerum in tempore: & in æternitate Dei. Vide *Futurum. Futurizio. Scientia Dei, &c.*
- Præteritum. Præteritio.*
- Vide *Futurum. Futurizio.*
- Principium.*
- Vide *Potentia.*
- Qualiter principium meriti possit cadere sub meritum. d.42.q.1. sere per totam. p.734.
- Propositio.*
- Qualiter propositiones de futuris contingentibus determinatè veræ, aut determinatè falsæ sint. d.27.q.3. per totam. p.70.
- Vide *Futurum.*
- Quid sit propositio conditionata. Et quotplex. d.28.q.1. p.92. & q.2. p.95.
- Quando particula *si* faciat propositionem conditionatam. Et quando secus. q.1. n.9.
- Qualiter propositio conditionata, aut illatiua, aut causalis, aut mixta ex utraq;e, aut purè coniuictiua esse possit. ibid. n.6. p.93. & q.2. n. 23. & 24. p.97.
- Qualiter propositio conditionata aut vera, aut falsa possit esse. Et qualiter ei contradicatur. ibid. n.25. p.97.
- Dari propositionem conditionalem non illatiuam, latè ostenditur. d.28.q.3. à n.28. p.98.
- Cerrum est, propositionem conditionalem illatiuam veritatem, aut falsitatem determinatam habere. ibid. n.35. p.100.
- Propositionem item conditionalem non illatiuam non posse non esse veram, aut falsam determinatè, ostenditur. ibid. à n.36. p.100.
- Idque independentè ab omni decreto Dei prædefinitiuo, & connectente conditionem, alijs indifferentem, cum obiecto conditionato. ibid. à n.40. p.100.
- Ex hypothesi conditionis connexæ cum conditionato, & non influentis, seu non conductiuis ad illud, tum illud, tum eius contradictorium simul verè enunciantur, quando illud absolute verum non est. d.28.q.2. n.12. p.96. atque etiam, q.4. p.102. & q.8. p.177.
- Quæ propositiones conditionatæ de conditionato sunt.

Præcipuarum.

sunt disparatâ , & quæ secus . Et quæ condi-
ditio sit disparatâ . Quæ vero non item . d.28.
q.8.â n.406. p.177.

Providentia.

Quid sit providentia diuina . d.37.q.1. per to-
tam. p.599.
Qualiter detur in Deo providentia omnium re-
rum.d.37.q.2.per totam. p.600
Quotuplex sit providentia Dei. d.37.q.3. per to-
tam. p.601.
Quæ scientia sit necessaria, vel utilis ad providen-
tiam Dei.d.37.q.4.per totam, p.605.
Scientia merè naturalis requiritur ad providen-
tiam Dei.ibid.â n.33. p.605.
Et sæpe etiam scientia merè libera . ibid. â n.42.
pag. 607.
Atque etiam sæpe scientia media . ibid. â n. 43.
pag. 607.
Quinam actus voluntatis , aut etiam omnipoten-
tiæ diuinæ sint necessarij,vel utiles ad providen-
tiam Dei.d.37.q.5.per totam. p.612.
De necessitate, aut utilitate imperij intellectualis
ad providentiam Dei . Vide Imperium .
In quibus actibus formaliter Providentia confi-
stat.d.37.q.4.per totam. p.611.
Qualiter de ratione providentiæ diuinæ sit, aut
non sit,consequi finem intentum.d.37.q.10. per
totam. p.632.
Qualiter ad providenda auxilia Deus per scien-
tiam mediam possit, aut debeat dirigi. d.38.
q.2. per totam. p.642.
Vide Scientia conditionata .
Qualiter Deus provideat causis secundis suum
concursum generalem.disp.38. quæst.3. per to-
tam. p.647.
Vide Decretum .
Deus vero , & formali affectu desiderij vult , vt
omnes omnino homines salui fiant . Atque
etiam,vt sanctè viuant.d.40.q.1.â n.4. p.686.
Voluntas antecedens , qua Deus vult , vt omnis
homo sanctè viuat,non est ex parte obiecti con-
ditionata . Neque aliter intrinsecè efficax.ibid.
â n.17. p.689.
Voluntas,qua Deus vult , omnes homines saluos
fieri , conditionata , & efficax est . ibid. â num.
19. p.689.
Deus auxilia sufficientia ad salutem providet om-
nibus adultis.d.40.q.2.â n.25. p.690.
Atque etiam omnibus paruulis . ibid. â num.
32. p.691.
Qualiter Deus ex seriâ intentione salutis conferat
hominibus auxilia inefficacia.ibid.â n.36.p.692.
Qua ratione auxilium inefficax sit beneficium Dei
ab eius beneuolâ voluntate procedens . d. 40.
q.3.per totam. p.692.
Verùm Deus possit decernere auxilium inefficax
prout inefficax , seu per decretum cum eius
inefficaciâ connexum. disp.40. quæst.4. per to-
tam. p.697.
Qualiter Deus in providendis auxilijs efficacibus
specialem exerceat beneficentiam.d.40.q.5.per
totam. p.699.
Ex duobus auxilijs entitatiuè æqualibus alterum
efficax , & alterum inefficax esse possunt . ibid.
n.70. p.699.
Efficax autem maius beneficium est , quàm inef-
ficax.ibid.â n.74. p.699.
Actus honesti nostri beneficia sunt Dei . ibid.num.
74. p.699.

Deus de factò hominibus confert auxilia efficacia
prout efficacia.ibid.â n.76. p.700.

Qualiter affectus intrinsecè æquales inæqualia
beneficia causare nequeant.ibid.â n.91. p.702.

Qualiter auxilia æqualia inæqualia beneficia esse
possint.ibid.â n.94. p.703.

Q. R.

Relatio.

Quid sit relatio . Et quotuplex . Et qualiter sin-
gular relationes cum suis terminis cognoscantur
â Deo.d.23.q.6.per totam. p.26.

Reprobatio . Reprobis .

Quid sit . Quotuplex . Et qualis . d.37.q.3. â n.
27.p.604.& d.44.q.1.per totam. p.778.

Eadem scientiæ Dei ad Reprobationem , atque
ad Prædestinationem sunt requisitæ . Vide
Prædestinatio .

An Deus ex se ante absolutè præuisa Reprobo-
rum peccata eos ad pœnam æternam aut
damni , aut lenius destinauerit , vel saltem de-
stinare potuerit.d.44.q.2. per totam. p.779.

De factò non sic destinauit ad pœnam sensus .
ibid.n.5. p.779.

Sed neque ad pœnam damni.ibid.â n.7. p.780.

Potuit tamen ad vtramque de potentiâ absolutâ
ibid.â n.15. p.781.

Tametsi innocenti cruciatus æternos infligere,
simpliciter sit ipsi impossibile.â n.19. p.782.

Quas causas habeat Reprobatio.d.44.q.3.per to-
tam. p.783.

Quos effectus habeat Reprobatio.d.44.q.4.per to-
tam. p.784.

De numero Reprobatorum . Vide Prædestinatio.Præ-
destinatus.

S.

Salus Animæ .

Vide Providentia .

Scientia Dei.

Certum secundum fidem , & euidentem secundum
rationem est , Deum perfectissimam scientiam
habere.d.23.q.1.â n.3. p.1.

Scientia Dei verissima , certissima , & euidentissi-
ma est . ibid.n.9. p.2.

Necnon amplissima , & omnia penetrans distin-
ctè , & in particulari . ibid.â n.11. p.3.

Tum â substantiâ Dei indistincta realiter . â num.
15. p.3.

Est præterea ita vndeque æterna , ac prorsus
immutabilis , vt nec augeri , nec minui possit
successu temporis . ibid.â n.17. p.4.

Quas videatur habere difficultates ista immutabi-
litas scientiæ Dei . ibid.n.24. remissiuè . p.5.

Qualiter detur in Deo scientia non solum per mo-
dum actus secundi , sed etiam per modum
actus primi . d.23.q.2.per totam. p.5.

Quomodo scientia Dei tum libera , tum neces-
saria per non deficientiam virtualem actus cum
Deo identificati realiter quoad denominatio-
nem compleatur . Et qualiter intellectus , siue
conceptus intellectu Dei principium sit â par-
te rei virtualiter productiuum omnis scientiæ
diuinæ tum liberæ , tum necessariæ . ibid. â n.
50. p.11.

Omnis intellectio diuina virtualiter est distincta
ab

Index rerum

ab essentia metaphysica Dei. ibidem. num. 62. p.14.
 In Deo propriissime reperitur iudicium. Et quale illud sit. d.23.q.3. a n.80. p.17.
 Atque etiam apprehensio simplex ab omni imperfectione immunis: eaque duplex, ibid. a n. 82. p.17.
 Discursus vero formalis minimè. Et utrum virtualis. n.87. p.18.
 Qualiter dentur in Deo plures actus scientiæ tum per rationem nostram, tum a parte rei virtualiter distincti inter se. Et quoniam illi sint. Et circa quæ obiecta. disput.23.q.4. per totam. p.19.
 Quotuplex sit scientia Dei. Et quomodo diuidatur. Primò in scientiam simplicis intelligentiæ, & visionis. Secundò in naturalem, & liberam, & mediam. Tertio in practicam, & speculatiuam. Quarto in scientiam simplicis notitiæ, & approbationis. disp.23.q.5. a num. 109. p.23.
 An scientia simplicis intelligentiæ, visionis, & media non solum ex modo tendendi, sed etiam ex parte obiecti habeant semper diuersitatem. ibid. a n.122. p.25.
 Quibus modis cognoscat Deus relationes tum non connexionis, tum connexionis, & earum terminos. Atque etiam denominationes tum extrinsecas, tum semiextrinsecas. d.23.q.6. per totam. p.26.
 Verum Deus vnum obiectum tum in ipsomet, tum in alio. tum ex alio valeat cognoscere. De factoque cognoscat. Et qualiter. d.23.q.7. per totam. p.33.
 Quomodo non solum Deus, sed etiam creatura aliquorum actuum scientiæ diuinæ sint obiectum formale. d.23.q.8. per totam. p.35.
 Qua ratione scientia diuina cum suo obiecto connectatur. disp.23. quest.9. per totam, & remissiuè. p.38.
 Certum secundum fidem, & evidens secundum rationem est, Deum se cognoscere. d.24.q.1. n.2. p.39.
 Nec dari potest in eo reuera vlla formalitas, aut vllus actus scientiæ, quo partem sui, & non se totum integrè noscat. ibid. a n.3. p.39.
 Qualiter Deus omnes, & singulos suos actus scientiæ cognoscat. ibid. a n.6. p.40.
 Deus nullam formalitatem sui in alia, aut ex alia: nullam item suarum personalitatum in alia, aut ex alia cognoscit. d.24.q.2. per totam. 42.
 Deus se ipsum cognoscit in creaturis. Non quidem abstractiuè, sed intuitiuè. In cognitione item creaturæ de se infallibili speciali titulo. Secus in cognitione de se fallibili. d.24.q.3. per totam. p.43.
 Qualiter etiam ex creaturis, ex cognitioneque de se infallibili, non verò ex fallibili se Deus cognoscat. d.24.q.4. per totam. p.45.
 Deum se comprehensiuè cognoscere certissimum est. Tamen non omnes actus scientiæ, quos de se habet, ipsius comprehensiuè sint præcisè spectati. d.24.q.5. per totam. p.45.
 Deus creaturas omnes tum possibiles, tum existentes diuersis modis, seu per diuersos actus cognoscit in ipsimet immediatè. d.25.q.2. per totam. p.47.
 Qualiter Deus easdem creaturas omnes cognoscat in se ipso. In sua omnipotentia. In sua de illis scientia, idea, atque volitione. In-

suo Verbo, & Spiritu sancto. Necnon in coniuncto ex se, & ex illis. In seque prout eas connotante. d.25.q.2. per totam. p.49.
 Quomodo Deus easdem creaturas omnes cognoscat ex se ipso. Ex omnique obiecto, in quo eas cognoscit. d.25.q.3. p.55.
 Qualiter item Deus vnam creaturam in alia, atque etiam ex alia cognoscat. d.25.q.4. p.56.
 Qua ratione cognoscat Deus non entia, id est, negationes, seu veritates negatiuas entium, tum possibilem, tum impossibilem, atque etiam ipsa impossibilia. disp.25. quest.5. per totam. p.56.
 Quomodo Deus cognoscat singula mala. d.25.q.6. per totam. p.61.
 Quanam dicantur Enunciabilia. Et qualiter cognoscantur a Deo. d.25.q.7. per totam. p.62.
 De scientia Dei merè naturali. Vide *scientia Dei merè naturalis*.
 De scientia Dei merè libera. Vide *Scientia Dei merè libera*.
 Qua scientia possit Deus duci ad amandum, vel odio habendum vnum obiectum intrinsecè, vel semiextrinsecè connexum cum altero. d.34.q. 11. a n.150. p.524.
 Quæ scientia Dei sit necessaria, vel utilis ad prouidentiam, & Prædestinationem Dei. Vide *Prouidentia. & Prædestinatio*.
Scientia Dei conditionata.
 Quid sit. Et quotuplex scientia conditionata in vniuersum. d.28.q.1. p.92. & q.2. p.95.
 Qualiter iudicium conditionatum aliud illatum, aliud causale, aliud purè coniunctiuum sit. q.1. n.6. p.93. & q.2. n.23. & 24. p.97.
 Quomodo omne iudicium expressum de conditionato sit iudicium tacitum de conditione. q.1. a n.8. p.94.
 Quot iudicijs conditionatis conditionatum, & conditio iudicari possit. ibid. n.12. p.94.
 Quomodo sub conditione connexa cum conditionato illud, & eius contradictorium sint simul vera, quando illud non est absolute verum. d.28.q.2. n.18. p.96 atque etiam q.4. p.102. & q.5. p.109.
 Quot modis scientia conditionata diuidi possit. q.2. n.26. p.98.
 Quid sit, & quotuplex conditionata veritas, ad quam scientia conditionata terminatur, & qualiter constituenda. Vide *Veritas*.
 Omnem veritatem conditionatam metaphysicè necessariam per scientiam conditionatam pariter necessariam cognoscit Deus. disp.28.q.5. a n.88. p.109.
 Quotuplex ea sit. Et quos casus complectatur. ibid. a n.89. p.109.
 Quot modis cognoscatur a Deo vnaquæque veritas conditionata metaphysicè necessaria. ibid. a n.97. p.111.
 Qualiter veritates conditionatæ physice tantum, aut moraliter necessarie cadant sub scientiam Dei. Et quid circa illas Deus cognoscat. ibid. a n.99. p.112.
 Historia de controuersijs habitis circa scientiam Dei conditionatam nuncupatam mediam summarie narratur. d.28.q.6. n.107. p.113.
 Quinam olim scientiam solum coniecturalem tribuebant Deo circa conditionata contingentiæ. p.114. ibid. n.108. p.114.
 Eorum sententiam nemo iam sequitur, ibid. & n. 109. p.115.
 Omni.

Præcipuarum.

- Omnino certò, & infallibiliter cognoscit
 conditionata de conditione influen-
 tad. d. 28. q. 6. à n. 110. p. 116.
- Ostenditur id ex sacra Scriptura. ibid. à n. 111. pag. 116.
- Ostenditur ex Patribus. à n. 113. p. 120.
- Ostenditur ex S. Thomà. à n. 116. p. 123.
- Ostenditur à ratione. à n. 161. p. 124.
- Scientia conditionatorum contingentium non emi-
 nenter, aut metaphoricè dumtaxat, sed verè
 formaliter, & propriè reperitur in Deo. ibid.
 n. 167. p. 126.
- Qualiter ea non illativa, sed coniunctiva sit. ibid.
 à n. 168. p. 126.
- Quale est decretum, quod requirunt Thomistæ, vt
 Deus cognoscat in illo conditionata contingen-
 tia. d. 28. q. 7. n. 171. p. 127.
- Quisam reiiciunt tale decretum. n. 172. p. 127.
- Deus obiecta contingentia conditionata certissimè
 cognoscit independentè ab omni decreto actu
 existente suæ voluntatis, quod sit prædefini-
 tium sub conditione, ac prædeterminatum
 eorum. ibid. à n. 174. p. 128.
- Probatur id ex Scriptura. à n. 175. p. 128.
- Probatur ex Patribus. à n. 197. p. 133.
- Probatur ex S. Thomà. à n. 210. p. 137.
- Probatur à ratione. à n. 217. p. 138.
- Probatur nouis alijs rationibus. à n. 226. p. 141.
- Inconsequenter ad sua principia requirunt Tho-
 mistæ decretum Dei absolutè existens, vt in eo
 cognoscat Deus contingens conditionatum ibid.
 à n. 243. p. 145.
- Decretum prædeterminatum, aut prædetermi-
 natio ne ex parte quidem hypothesis debet, aut
 potest poni pro cognoscendo contingente con-
 ditionato. n. 246. p. 146.
- Nulla alterius generis prædefinitio connectens
 conditionem cum conditionato est necessaria,
 vt Deus cognoscat conditionatum contingens. à
 num. 247. p. 146.
- Contingentia conditionata per scientiam mediam
 sibi contingentem, atque ad eò sub hypothesis
 conditionis indifferentis cognoscit Deus. ibid. à
 n. 249. p. 146.
- Deus nihilo eget, quo determinetur ad cogno-
 scendum contingens conditionatum, præter
 obiectiuam veritatem ab ipso indistinctam.
 à n. 257. p. 147.
- Præter quam in se ipsis per scientiam mediam,
 multis alijs insuper modis cognoscuntur à Deo
 contingentia conditionata. ibid. n. 258. p. 147.
- Non tamen vt præsentia physicè in eternitate.
 Tametsi præsentia obiectiuè etiam in actu primo
 vocari possint. à n. 259. p. 148.
- A solutione obiectionum, quæ ab Aduersarijs fiunt
 ex Scriptura, & Patribus, & S. Tho. probatur
 nostra doctrina. ibid. à n. 261. p. 148.
- Ac demum à solutione obiectionum, quæ fiunt à
 ratione. à n. 307. p. 159.
- Quàm perperam Recentiores nonnulli ex defen-
 dentibus scientiam mediam de scientia ipsius
 determinatio opinati, atque philosophati
 sunt. ibid. à n. 339. p. 165.
- Legitimum determinatum scientiæ mediæ aper-
 tè exponitur, ac demonstratur. ibid. à n. 354.
 pag. 168.
- Singularis quædam sententia Caramuelis circa
 scientiam conditionatorum contingentium pro-
 ponitur, & confutatur. d. 28. q. 7. à n. 362.
 pag. 170.
- Quibus in casibus sint possibiles veritates con-
 ditionatæ causales, & contingentes cognos-
 cenda per scientiam mediam. ibid. à n. 381.
 pag. 173.
- Non solum sub conditione absolutè contingen-
 te, sed etiam sub absolutè necessaria dantur
 veritates causales, & contingentes per scien-
 tiam mediam cognita. ibid. n. 385. & 386.
 pag. 173.
- Qualiter etiam dari possint, defactoque dentur
 sub conditione absolutè impossibili. ibid. à n.
 387. p. 173.
- Qualiter conditionata de conditione disparatà cog-
 noscantur à Deo. d. 28. q. 8. per totam.
 pag. 177.
- Conditionata contingentia de conditione dispa-
 ratà certissimè cognoscuntur à Deo. ibid. à n. 414.
 pag. 179.
- Idque per scientiam mediam. ibid. à n. 423.
 pag. 181.
- Ea solum, quæ sunt vera absolutè, sunt condi-
 tionatè vera, vt sicque à Deo cognita sub con-
 ditione disparatà. ibid. à n. 424. p. 182.
- Quibus in casibus sint possibiles veritates con-
 tingentes de conditione disparatà cognoscen-
 da per scientiam mediam. ibid. à n. 428.
 pag. 183.
- Quomodo Deus cognoscat sua decreta exitura
 sub conditione. d. 28. q. 9. per totam.
 pag. 183.
- Deus per scientiam conditionatam certissimam
 cognoscit sua decreta, quæ sub quavis omnino
 hypothesis haberet, aut habet. ibid. à n. 444.
 pag. 185.
- Quæ haberet, aut habet sub quavis conditione
 indifferenti, & causali per scientiam mediam
 cognoscit. ibid. à n. 451. p. 186.
- Item, quæ sub conditione disparatà. à n. 463.
 pag. 188.
- De scientiâ, qua Deus cognoscit veritates obie-
 ctivas vagas, seu distinctivas. ibid. à n. 466.
 remissuè. p. 189.
- Qualiter per scientiam mediam possit, aut debeat
 dirigi Deus ad conferenda auxilia, aliave
 constitutiua libertatis. d. 38. q. 2. Per totam.
 pag. 642.
- Ad quamlibet collationem auxilij scientiâ media
 de efficaciâ, vel de inefficiâ eius requisita
 est. ibid. à n. 39. p. 643.
- Imò & prærequisita. Idque non aliter, quàm vt
 quid influens in collationem ipsam. ibid. à n. 41.
 pag. 643.
- Scientia Dei merè libera.*
- De fide est, Deum omnium omnino contingentium
 absolutorum certissimam scientiam habere. d.
 27. q. 4. à num. 70. p. 81.
- Omnia contingentia etiam futura in se ipsis cog-
 noscuntur à Deo. d. 27. q. 5. n. 75. p. 82.
- Neque essent ab ipso in alio quopiam tanquam in
 medio cognoscibilia, nisi in se ipsis cognoscibi-
 lia essent. ibid. à n. 76. p. 82.
- Qualiter futura absoluta sint, aut non sint præ-
 sentia physicè æternitati. Qualiterque huius-
 modi præsentia eorum conducatur, aut non con-
 ducatur, vt in se ipsis sciatur à Deo. d. 27. q. 6. re-
 missuè. p. 83.
- An, & quando cognoscat Deus obiecta con-
 tingentia absoluta in se ipso, aut etiam ex
 se ipso; in aliquave, aut ex aliqua formalitate
 sui, vt omnipotentia, scientia, idea, aut
 volitione de obiectis ipsis. d. 27. q. 7. per totam.
 pag. 83.

Index rerum

- Deus, vt certò cognoscat futura absoluta, nullo decreto suo eger tanquam medio determinante. Tamen si ea sine aliquo Dei decreto nequeant esse futura, quando sunt entia positiua. *ibid.* à n.84. p.83.
- 73 Qualiter, stando in sententiâ non Connotantium dicendum sit, cognoscere Deum in suis decretis tum exequutiuis, tum intentiuis futura contingentia. *ibid.* à n.85. p.84.
- Et qualiter dicendum sit, cognoscere eadem in eisdem decretis, stando in sententiâ Connotantium. *ibid.* à n.95. p.86.
- In decreto, quo Deus decernit causam efficacem futuri vt talem, ipsum futurum cognoscit vi connexionis excludentis ipsum futurum. *ibid.* à n.99. p.87.
- In decreto, quo Deus permittit peccatum, ipsum peccatum cognoscit. Et qualiter. *ibid.* à n.100. pag. 87.
- Vtrum Deus in causâ creatâ proximè liberâ cognoscat effectum futurum. d.27.q.8. per totam. pag. 88.
- Non cognoscit illum in eâ tanquam in medio cum ipso connexo metaphysicè. *ibid.* à n.106. pag. 88.
- Nec tanquam in medio cum ipso connexo moraliter. *ibid.* à n.107. p.88.
- Sicut neque in causâ necessariâ tanquam in medio connexo physicè. n.110. p.89.
- Neque cognoscit Deus futurum liberum in præuiâ aliquâ applicatione voluntatis creatæ. n.111. pag. 89.
- Cognoscit verò illud in auxilio efficaci vt tali, atque adeò in voluntate prout tali auxilio instructa. *ibid.* n.112. p.89.
- In voluntate creatâ prorsus indifferente futurum liberum cognoscit Deus, huius futuritione suppositâ, tum vi comprehensionis talis voluntatis. Tum vi coniunctionis illius cum ipso futuro. *ibid.* à n.113. p.89.
- Ex omnibus item obiectis cognoscit Deus futura; in quibus cognoscit illa. n.116. p.90.
- Vtrum Deus cognoscat sua decreta vt absolute futura; aut etiam vt præterita. Et qualiter. d.27.q.9. per totam. p.90.
- Nulla scientia visionis Dei potest esse causa proxima obiecti sui. d.37. q.7. à n.109. pag. 619.
- Aliqua tamen potest esse obiecti sui causa remota. *ibid.* à n.133. p.624.
- Qualiter scientia visionis, quam Deus habet de nostris actibus liberis cum eorum libertate benè cohereat. d.37. q.8. per totam. p.627.
- Scientia Dei merè naturalis.*
- Per scientiam merè naturalem omnes veritates obiectiuas metaphysicè necessarias cognoscit. *Deus.* d.26. n.1. p.62.
- Quas veritates obiectiuas metaphysicè necessarias cognoscat Deus circa creaturas possibles. Et quibus actibus. d.26. q.1. per totam. p.62.
- Quas veritates obiectiuas meraphysicè necessarias cognoscat Deus circa chymeras impossibiles. Et quibus actibus. d.26. q.2. per totam. pag. 64.
- Quas veritates obiectiuas metaphysicè necessarias cognoscat Deus circa se ipsum. Et quibus actibus. d.26. p.3. per totam. p.66.
- Scrupulus.*
- Quod genus scrupuli non depositi inficiat, & quod non inficiat operationem scrupulosi. d.35. q.1. n.63. p.538.

Semipelagiani.

Qualis fuerit error eorum circa necessitatem gratiæ. Et quomodò abusi fuerint præscientiæ Dei tum conditionatæ, tum absolutæ. d.28. q.7. à n.269. p.150.

Nunquam illi vsi sunt scientiâ mediâ ad conciliandam gratiâ, aut prædestinationis efficaciam cum nostrâ libertate. *ibid.* à n.271. pag. 151.

Species.

In Deo non datur proprius, & specialis conceptus speciei intelligibilis. d.23. q.2. à n.65. pag. 14.

Spes.

Quid sit. d.34. q.2. n.18. p.500.

Non datur in Deo. d.34. q.5. n.54. p.507.

Status rerum.

Qualiter status quiditatus rerum non cum Deo, sed cum rebus ipsis sit identificatus realiter. d.25. q.5. à n.45. p.56.

Idem de statu rerum conditionato. Et qualiter veritates obiectiuas, & status rerum discernuntur inter se. d.28. q.1. n.15. remissiuè. pag. 95.

Suspicio.

Vide *Dubium.*

T.

Tempus.

Quomodò libertas voluntatis adstruenda sit relate ad tempus, in quo illa exercenda est per actum secundum. d.30. q.14. per totam. pag. 324.

Impossibile est, voluntatem habere libertatem in mensurâ temporis anteriori ad actum exercendum in posteriori. *ibid.* à n.657. p.325.

Multòque impossibilius, si eam iam habere non potest in ipso posteriori. *ibid.* à num.661. pag. 325.

Possibile est, vt aliqua voluntas creatâ ita suum actum liberè ponat in primo instanti existentie eius, vt ad illum vterius per aliquod tempus continuandum nullatenus necessitata maneat. *ibid.* à n.672. p.327.

Non est possibile, vt aliqua voluntas creatâ ita suum actum liberè ponat in primo instanti existentie eius, vt ad illum vterius per aliquod tempus continuandum essentialiter maneat necessitata necessitate absolutâ. Bene tamen necessitate ex suppositione perseuerantie suæ. *ibid.* à n.675. p.328.

Possibile est, vt quævis voluntas creatâ ita suum actum liberè ponat in primo instanti existentie eius, vt ad illum vterius per aliquod tempus continuandum per accidens necessitata euadat. *ibid.* n.679. p.329.

Et qualiter id de facto eueniat in nostrâ voluntate. n.680. p.329.

S. Thomas.

Potius stare S. Thomam pro doctrinâ de scientiâ mediâ, quam pro oppositâ Thomistarum, efficaciter haud dubiè probant simul acceptâ, quæ ex ipso ad rem traduntur. d.28. tum q.6. à n.156. p.123. tum q.7. à n.210. p.137. & à n.286. p.155.

Longè abest à mente, & à doctrinâ S. Thomæ physica prædeterminatio, quam aliqui Thomistæ inuenerunt. Ostenditur latè. d.30. q.9. à n.258. p.158.

Timor.

Quid sit. d.34. q.2. n.19. p.500.

Non

Præcipuarum.

Non reperitur in Deo. d. 34. q. 7. num. 82.
pag. 511.

Tristitia.

Quid sit. d. 34. q. 2. n. 19. p. 500.
Non reperitur in Deo. d. 34. q. 7. num. 81.
pag. 511.

Tuisius Calvinista.

Quomodo fidenter argumentatur contra scientiam mediam. Sed malè. d. 28. q. 7. n. 329.
pag. 163.

V.

Velleitas.

Quis actus voluntatis sit. Et qualiter debeat in Deo. d. 34. q. 8. n. 119. p. 518.

Veracitas.

Qualiter virtus veracitatis reperitur in Deo. d. 35. q. 3. n. 289. p. 576.

Veritas. Verum.

Quas veritates obiectiuas metaphysicè necessarias, & quibus actibus cognoscat Deus circa creaturas possibles. d. 26. q. 1. per totam. pag. 62.

Et quas circa chymaras impossibiles. d. 26. q. 2. per totam. p. 64.

Et quas circa se ipsum. d. 26. q. 3. per totam. pag. 66.

Quid sit. Et quoruplex veritas obiectiua contingens. d. 27. q. 1. per totam. p. 67.

De veritate aut falsitate propositionum de futuris contingentibus. Iporumque futurorum. Vide *Futurum. Propositio.*

De veritate, conditionata. Vide *Obiectum. Propositio. Et scientia Dei conditionata.*

Qualiter multa sunt vera conditionatè, quæ non sunt futura vera absolutè. Nullum tamen est verum absolutè, quod non fuerit verum conditionatè. d. 28. q. 1. n. 13. p. 94.

Veritates obiectiuas conditionatæ rerum distinctarum à Deo ab ipsis rebus sunt indistinctæ. Et quomodo ab absolutis differant. n. 15. remissiuè. pag. 95.

Qualiter conditionatum aliàs contingens sub conditione secum connexa, & non conducente, tunc solum est verum simpliciter, quando absolutè etiam est verum. Quando tamen secus, ambo extrema contradictionis sub tali conditione sunt vera. d. 28. q. 2. n. 18. p. 96. & q. 4. p. 102. & q. 5. p. 109.

Qualiter conditionatum contingens aliquo decreto Dei indigeat ad suam veritatem. d. 28. q. 3. n. 47. p. 101. & q. 4. p. 102. & q. 7. p. 127.

Quot modis conditio, & conditionatum possint inter se comparari. Quoruplexque coalescat ex illis conditionata veritas. d. 28. q. 2. per totam. p. 95. & q. 4. n. 51. p. 102.

Quid debeat poni ex parte hypothesis, & quid ex parte conditionati, vt veritas obiectiua conditionata sit cognoscibilis à Deo. d. 28. q. 4. per totam. Vbi multa scitu digna omnino videntur. p. 102.

Quot modis conditio veritatis conditionatæ possit poni in hypothesis, Et quænam ex parte hypothesis, aut ex parte conditionati se habeant. ibid. n. 52. p. 102.

Ad veritatem conditionatam non est necesse, quòd conditio à conditionato distincta sit aliquo modo. ibid. n. 58. p. 103.

Veritas conditionata ex duabus formalitatibus distinctis tantum per rationem composita respe-

ctu Dei non est possibilis. Benè tamen respectu nostri. ibid. n. 59. p. 103.

Quænam requirantur ex parte hypothesis ad veritatem conditionatam illatiuam solum. ibid. n. 61. p. 104.

Quænam ad causalem solum. ibid. n. 65. pag. 105.

Quænam ad illatiuam simul, & causalem. ibid. n. 73. p. 106.

An, & quomodo sit dabilis veritas conditionata, quæ simul sit causalis vnius ex extremis contradictionis, & illatiua alterius. ibid. n. 76. pag. 107.

Quænam requirantur ad veritatem conditionatam purè coniuictiuam. ibid. n. 83. p. 108.

Qualiter ad omnem veritatem conditionatam sola conditio debeat poni in hypothesis. ibid. n. 84. pag. 108.

Omnis veritas conditionata metaphysicè necessaria per scientiam conditionatam pariter necessariam cognoscitur à Deo. d. 28. q. 5. n. 88. pag. 109.

Quoruplex sit. Et quos casus habeat. ibid. n. 89. pag. 109.

Quot modis cognoscatur à Deo vnaquæque veritas conditionata metaphysicè necessaria. ibid. n. 97. p. 111.

Et quid de veritatibus conditionatis physicè tantum, aut moraliter necessarijs. ibid. n. 99. pag. 112.

Vtrum Deus certò, & infallibiliter cognoscat veritates conditionatas contingentes. Et quæ ratione. d. 28. q. 6. per totam. p. 113.

Quinam olim scientiam tantum coniecturalem tribuebant Deo circa veritates conditionatas contingentes. ibid. n. 108. p. 114.

Eorum sententiam nemo iam sequitur. ibid. n. 109. p. 115.

Omnino certò, & infallibiliter cognoscit Deus veritates contingentes conditionatas causales solum. ibid. n. 110. p. 116.

Ostenditur id ex sacra Scriptura. ibid. n. 111. pag. 116.

Ostenditur ex Patribus. n. 143. p. 120.

Ostenditur ex S. Thomà. n. 156. p. 123.

Ostenditur à ratione. n. 161. p. 124.

Veritates conditionatas contingentes causales cognosci à Deo per scientiam mediam independentem à decreto prædeterminatio earum. late probatur. d. 28. q. 7. per totam. p. 127.

Quibus in casibus sint possibles veritates conditionatæ causales, & contingentes. ibid. n. 381. pag. 129.

Non solum sub conditione absolutè contingente, sed etiam sub absolutè necessaria dantur veritates conditionatæ causales, & contingentes. ibid. n. 385. p. 173.

Qualiter etiam dari possint, de factoque dantur sub conditione absolutè impossibili. ibid. n. 387. pag. 173.

Contingentia conditionata de conditione disparatà veritatem conditionatam habent à Deo certissime cognitam. d. 28. q. 8. n. 414. p. 179.

Idque per scientiam mediam. ibid. num. 423. pag. 181.

Ea solum, quæ sunt vera absolutè, possunt esse conditionatè vera sub conditione disparatà. ibid. n. 424. p. 182.

Quibus in casibus sint possibles veritates conditionatæ contingentes de conditione disparatà. ibid. n. 428. p. 183.

Index rerum :

- Qualiter decreta divina veritatem conditionatam tum necessariam, tum contingentem habeant. Et quibus in casibus. d. 28. q. 9. per totam. p. 183.
- Virtus.*
- Verum virtutes morales proprie dictae reperiantur in Deo. Et quanam illae sint. d. 35. q. 3. per totam. p. 568.
- Aliquae reperiuntur. Aliquae secus. ibid. a. n. 253. pag. 569.
- Virtus iustitiae proprie dictae reperitur in Deo. Eaque tum commutativa tum distributiva, tum legalis, tum vindictiva. ibid. a. n. 255. pag. 570.
- Quanam ex virtutibus iustitiae annexis datur in Deo. Et quanam non item. ibid. a. n. 284. pag. 575.
- Quaedam virtus Fortitudinis proprie dicta datur in Deo. Et quaedam non item. ibid. a. n. 291. pag. 576.
- Quanam ex virtutibus Fortitudini annexis datur in Deo. Et quanam secus. ibid. a. n. 294. pag. 576.
- Virtus Temperantiae propriae sumpta non datur in Deo. ibid. n. 300. p. 577.
- Quanam ex virtutibus Temperantiae annexis reperiantur in Deo. Et quanam non item. ibid. a. n. 301. p. 577.
- Volitio.*
- Vide *Voluntas.*
- Volitio Dei.*
- Vide *Voluntas Dei.*
- Voluntas.*
- Vtrum voluntas per aliquam determinationem virtualement, siue moralem indistinctam ab actu primo ad actum secundum liberum se determinet. d. 30. q. 13. per totam. p. 323.
- Qualiter omnis actus voluntatis debeat ab intellectione penderi. d. 30. q. 15. n. 682. p. 330.
- Voluntas per simplices apprehensiones intellectus ad simplices complacentias moveri potest: non item ad affectus efficaces: ad quos tantum per iudicia moveri potest. ibid. a. n. 683. pag. 330.
- Voluntas ad operandum liberè non debet cognoscere suum actum ut possibilem, sed lat est, cognoscat eius obiectum. Ipseque actus non est volitio formalis sui, sed tantum interpretativa. ibid. n. 685. p. 330.
- Ut voluntas euadat libera prauijs intellectionibus eget, quibus ad diuersa extrema inclinatur in actu primo. ibid. n. 686. p. 330.
- Inclinationes ad extrema diuersa per distinctas intellectiones debent praestari in nobis, in cognoscentibus verò per proprias species vel per distinctas, vel per eandem possunt. ibid. n. 687. pag. 331.
- Qualiter voluntas ad actus diuersos inclinationes aut aequales, aut inaequales habere possit. Et unde proueniat ea aequalitas, vel inaequalitas. ibid. n. 688. p. 331.
- Voluntas per prauias cogitationes ad actus oppositos inclinata siue aequaliter, siue inaequaliter immediatè libera existit ad eorum quemlibet amplectendum. ibid. a. n. 690. probatur late contra Vazquez. p. 332.
- Quomodo cogitatio retractiva voluntatis ab actu libero simul cum attractiva opposita influat in ipsum actum, priorque subinde ipso natura fit; late probatur contra Ribaden., explicaturque. ibid. a. n. 704. p. 334.
- Tantumdem probatur, atque exponitur de exclusionem necessitatis antecedentis. ibid. a. n. 715. pag. 336.
- Qualiter negatio cogitationis retractivae necessitet voluntatem ad actum. ibid. n. 719. p. 337.
- Quot modis libertates voluntatis, & actus liberi eius differre inter se possint. d. 30. q. 16. a. n. 721. pag. 337.
- Possibile est, ut ex duabus voluntatibus aequales libertates habentibus ad consentiendum altera de facto consentiat; altera verò secus. Imo, ut ex habentibus inaequales ea consentiat, quae minorem ad consensum inclinationem habet, altera non consentiente, quae habet maiorem. ibid. a. n. 727. p. 338.
- Tantumdem dicendum de eadem voluntate habente aequales libertates pro diuersis temporis mensuris. ibid. n. 733. p. 340.
- Possibile est, ut eadem voluntas consentiat in instanti praesenti cum libertate A, non consentiat in eodem instanti ex hypothesi, quòd loco libertatis A haberet libertatem B purè numericè differentem. Et vice versa. Idque, quantumvis tales libertates nullatenus discernant. ibid. a. n. 734. p. 340.
- Voluntas non solum finem habet pro obiecto; sed etiam media. d. 32. q. 1. a. n. 15. p. 441.
- Quomodo voluntas in bonum relatum, & eius terminum vel per unum, vel per duos actus tendere possit. Similiterque in malum. ibid. a. n. 16. p. 441.
- Qualiter vniversè voluntas ferri possit in obiecta relata. d. 32. q. 5. per totam. p. 470.
- Quot actus voluntaris speciei diuersi numerentur. d. 34. q. 2. per totam. p. 499.
- Voluntas Dei.*
- Deum habere voluntatem propriissimè acceptam, & certum secundum fidem, & euidentem secundum rationem est. d. 31. q. 1. a. n. 2. p. 360.
- Qualiter diuina voluntas non sit indistincta realiter à substantia Dei. ibid. a. n. 8. p. 361.
- Vtrum in Deo sit voluntas per modum actus primi. d. 31. q. 2. per totam. p. 361.
- Potentia volitivum datur in Deo reuera; sed sine potentia productivum realiter formaliter volitionis. ibid. a. n. 13. p. 363.
- Per rationem est ea distincta ab alio conceptu reposito in Deo subiecti potentis velle. a. n. 18. pag. 364.
- Conceptus volitivum, siue potentis velle à parte rei est principium virtualiter productivum diuinae volitionis liberae. ibid. a. n. 20. p. 364.
- Nec solum volitionis liberae, sed etiam necessitatis. ibid. a. n. 28. p. 366.
- Vnde ambe sunt virtualiter distinctae tum à voluntate, tum ab intellectione diuina. ibid. a. n. 45. pag. 369.
- Conceptus habitus non dantur in Deo. num. 49. pag. 369.
- Deum esse perfectissimè liberum tum ad causandum, tum ad volendum, certum secundum fidem, & euidentem secundum rationem est. d. 31. q. 3. a. n. 53. p. 370.
- Abque indifferentia voluntatis diuina diuina libertas consistere nequit. ibid. n. 67. p. 373.
- De fide est, ita esse Deum liberum, ut potuerit nihil creare. a. n. 68. p. 373.
- In Deo non potest non dari libertas contradictonis. ibid. a. n. 71. p. 374.
- Qualiter etiam datur in Deo ceterae libertates. a. n. 74. p. 374.
- Liber.

Præcipuarum.

- Libertas actus secundi sine aliqua libertate actus primi nequit Deo convenire.** *ibid.* n.75. pag. 374.
- Impossibile est, esse Deum liberum in actu primo ad volendum, & non volendum aliter, quam per potentiam causativam huius, quod est velle, aut non velle.** *ibid.* n.76. p.375.
- Qua ratione volitio divina libera sit.** d.31.q.4 per totam latissimè. p.375.
- Qualiter volitio Dei libera non sit actus elicitus a voluntate, uti nostra.** *ibid.* n.97. p.378.
- Qualiter Deus non solum in causando, sed etiam in volendo sit liber, ostenditur contra Aureolum.** *ibid.* n.100. p.379.
- Quomodo volitio Dei libera in formalitate identificata cum Deo, & nihilominus verè, & realiter defectibili consistere nequeat. Ostenditur contra Caietanum, & Asseclas.** *ibid.* n.107. p.381.
- Quomodo volitio Dei libera per extrinsecum connotatum temporale compleri non possit. Ostenditur contra Connotantes.** *ibid.* n.172. p.392.
- Et multò minus per extrinsecum connotatum æternum, contra quosdam Recentiores.** *ibid.* n.265. pag. 415.
- Quomodo volitio Dei libera omnino intrinseca Deo ponenda sit, reiectis varijs dicendis modis.** n.282. p.417. exponitur n.291. p.419.
- Qualiter Deus puram omissionem liberam habere possit.** d.31.q.5. per totam. p.425.
- Qualiter divina voluntas sit immutabilis, idque citra dispendium suæ libertatis.** d.31.q.6. per totam. p.431.
- Vtrum libertas voluntatis divinæ omnium excoGITABILITUM LIBERTATUM MAXIMA SIT.** d.31.q.7. per totam. p.436.
- Quodnam sit, loquendo vniuersè, obiectum divinæ voluntatis.** *disput.* 32. quæst.1 per totam. p.438.
- Obiectum voluntatis Dei est non solum bonum, & malum relatum, sed etiam absolutum.** *ibid.* n.6. p.439.
- Qualiter voluntas Dei in malum per amorem, & in bonum per odium ferri possit.** *ibid.* n.8. p.440.
- Quomodo non solum finis, sed media etiam ad obiectum divinæ voluntatis pertineant.** *ibid.* n.15. p.441.
- Quomodo voluntas Dei in bonum, aut malum relatum tendere nequeat, nisi tendendo simul in terminum. Et qualiter id aut per vnicum, aut per duos actus fieri possit.** *ibid.* n.16. p.441.
- Quomodo obiectum formale voluntatis divinæ non sola bonitas increata sit, sed etiam creata.** d.32.q.2. per totam. p.442.
- Divina bonitas de facto obiectum est formale, & motium omnium operum Dei, siue volitionis eorum.** *ibid.* n.23. p.444.
- Quæ bonitas totus ipse Deus est adæquare.** num. 24. p.444.
- Externa etiam glorificatio Dei de facto est obiectum formale, atque motium suorum operum, siue volitionis eorum.** *ibid.* n.25. p.444.
- Aliæque creaturæ itidem.** n.27. p.445.
- Possibile est, aliquam divinam volitionem circa bonitatem creatam versari ut circa obiectum formale adæquatum.** *ibid.* n.30. p.445.
- Idque, quin per aliam volitionem bonitas ea creata ordinetur ad diuinam.** n.37. p.447.
- Quoties Dens aliquid ad extra operatur tum propter se, tum propter bonitatem creatam, id per duos actus voluntatis invicem inconnexos præstat.** *ibid.* n.51. p.449.
- Vtrum Deus semper, & infallibiliter velit optimum.** d.32.q.3. per totam. p.450.
- In quo genere bonorum reperitur optimum.** Et qualiter. *ibid.* n.55. p.450.
- Qualiter Deus physicam libertatem habeat ad eligendum minus bonum relicto meliori.** *ibid.* n.66. p.454.
- Et quid de termino connexionis, decretæ efficaciter re cum ipso connexa.** n.67. p.454.
- Repugnat, Deum eligere optimum, vbi illud non est possibile.** n.69. p.455.
- Deus non est necessitatus moraliter ad eligendum aliquod optimum.** n.70. p.455.
- Qualiter Deus sæpe sit necessitatus moraliter ad aliqua bona eligenda, quæ physicè posset omittere.** *ibid.* n.71. p.455.
- Et rursus aliter.** n.107. p.463.
- Deus non semper facit, quod est optimum secundum naturam, aut artem.** *ibid.* n.119. p.465.
- Semper tamen eligit, quod sibi est optimum in genere moris: ad idque subinde eligendum necessitatus est moraliter.** *ibid.* n.121. p.466.
- An sit aliqua causa asignabilis volitionis divinæ.** d.32.q.4. per totam. p.468.
- Causam finalem habere potest.** *ibid.* n.132. p.468.
- Aliasque obiectivas, ex parte etiam creaturarum.** n.134. p.468.
- Qualiter voluntas Dei ferri possit in obiecta relata.** d.32.q.5. per totam. p.470.
- Qualiter amare, aut odio habere, possit obiectum relatum transcendentaliter citra terminum eius.** *ibid.* n.144. p.470.
- Qualiter relatum prædicamentaliter.** n.147. p.470.
- An voluntas Dei possit velle vnam formalitatem, & non alteram identificaram cum illa.** d.32.q.5. per totam. p.473.
- Non potest.** *ibid.* n.158. p.473.
- Qualiter possit velle idem obiectum secundum vnam eius bonitatem, & non secundum aliam.** *ibid.* n.160. p.473.
- Qualiter Deus se totum, ipsumque diuinum amorem amet.** d.33.q.1. per totam. p.474.
- Et an liberè, vel necessariò.** d.33.q.2. per totam. p.478.
- Se necessariò amat.** *ibid.* n.17. p.478.
- Se simul, & creaturas liberè.** n.30. p.480.
- Sicut & suos actus liberos.** n.34. p.481.
- Actus verò suos necessarios de se necessariò, de alijs verò obiectis possibilibus liberè amat.** *ibid.* n.36. p.481.
- Deus creaturas amat, & vult.** d.33.q.3. per totam. p.481.
- Et qualiter purè possibiles.** d.33. quæst.4. per totam. p.483.
- Et an eas necessariò amet, vel liberè.** d.33.q.5. per totam. p.485.
- Qualiter voluntas divina omnia mala odio habeat; aut possit odio habere.** d.33.q.6. per totam. p.488.
- Vtrum Deus aliquo modo possit amare qualibet mala, & odisse qualibet bona. Vbi de peccato possibili.** d.33.q.7. per totam. p.490.
- Qua ratione voluntas Dei se gerat. aut se gerere possit circa non entia, hoc est, circa negationes entium, & circa chymaras.** d.33.q.8. per totam.

Index rerum

- totam. q.495.
Vtrum in Deo pluras volitiones aliqua ratione
distinctæ sint concedendæ . d.34.q.1. per to-
tam. p.497.
Quot sunt actus voluntatis specie diuersi, de
quibus dubitari potest, an dentur in Deo . d.
34.q.2. per totam. p.499.
Vtrum in Deo detur amor strictè, & specialiter
sumptus, & circa quæ bona disp. 34.q.3. per
totam. p.501.
An in Deo detur affectus gaudij; & circa quæ
obiecta. d.33.q.4. per totam. p.504.
Qualiter affectus desiderij reperitur in Deo . d.
34.q.5. p.504.
Vtrum in Deo detur amor benevolentia, & ami-
citiæ, atque etiam concupiscentia: & circa
quæ obiecta. d.34.q.6. per totam. p.507.
Quinam affectus fugæ reperiantur, aut reperiri
possint in Deo: & circa quæ obiecta. d.34.q.
7. per totam. p.509.
De decretis diuinæ voluntatis. Vide *Decretum*.
De imperijs eiusdem. Vide *Imperium*.
Quid sit voluntas signi, & quid beneplaciti. d.
34.q.11. n.143. p.523.
Quid voluntas antecedens, & quid consequens.
ibid. n.144. p.523.
Qualiter voluntas Dei semper impleatur. ibid. a
n.146. p.524.
An inter actus voluntatis Dei detur aliquis ordo.
ibid. a n.148. p.524.
Qua scientia possit Deus duci ad amandum, vel
odio habendum vnum obiectum intrinsecè,
vel semiextrinsecè connexum cum altero. ibid.
a n.150. p.524.
An dari possint in Deo actus voluntatis inæqua-
les quasi intensiue. ibid. a n.159. p.526.
Qua ratione actus Dei liberi honesti moraliter
sint. d.35.q.2. per totam latè. p.561.
Vtrum virtutes morales propriè dictæ reperian-
tur in Deo. Et quænam illæ sint. d.35.q.3. per
totam. p.568.
Qualis est voluntas, qua Deus vult, omnes ho-
mines saluos fieri. d.40.q.1. per totam. p.685.
Vide *Providentia*.

X.

Y.

Z.

Coll. Soc^{ty} Jesu Paderb. 1672

L A V S D E O.